JURNALUL CĂPITANULUI

din

PRIGOANA ANILOR 1933 - 1934

11 II 1934 – 16 IV 1934

339 ~~330~~

117

„Cauza care are martiri şi morţi,
nu moare niciodată."

Corneliu Z Codreanu

340
~~331~~

118

ADEVARURI FRANTE

Duminică 11 Februarie 1934

Sunt puţine ocaziile în viaţa unui om, în care el îşi poate da seama cît este de mic, cît este de slab.

Cînd pe valurile ameninţătoare ale vieţii nici un ţărm mîntuitor nu se arată, cînd soarta îşi răpeşte orice punct de sprijin în lume, sufletul tulburat îşi găseşte echilibrul şi liniştea sprijinindu-se pe Cer.

Acolo este Dumnezeul nostru în ale cărui braţe, toţi cei ce cred, îşi vor găsi deapururi siguranţa.

Din aceste braţe se vor întoarce în luptă cei răniţi cu rănile lor legate şi cu moralul refăcut. Si cine se va întoarce cu binecuvîntarea acestor braţe nu va mai fi învins niciodată.

Primeşte-ne Doamne, în braţele Tale, pe cei ce ne-am pierdut orice sprijin material pe valurile lumii. Leagă rănile noastre şi redă-ne putinţa de a ne reîntoarce în luptă.

Luni 12 Februarie 1934

Sunt informat că pe sălile facultăţilor, prin cămine, pe străzi studenţii romîni creştini sunt urmăriţi pas cu pas de colegi de ai lor tot "studenţi romîni creştini" care au intrat în serviciul Siguranţei sau al poliţiei şi pentru bani îşi vînd camarazii.

Opera de vînzare şi de trădare care a înfierat în toate timpurile sufletul omenesc.

Ceeace este însă şi mai grav, stă în faptul că, aceşti vînzători de camarazi sunt de un curaj şi de o obrăznicie nemaipomenită.

In toate timpurile vînzătorii, agenţii trădării şi-au dat seama de situaţia lor infamă şi au stat ascunşi-. S'au ferit de ochii lumii.

Am fost trădaţi, dar niciodată trădătorul n'a cutezat, nu numai ca să-şi ridice îndrăsneala, dar nici macar să se arate la lumină.

Ei bine, astăzi, este ceva înspăimîntător de dureros: vînzătorii inundă sălile de cursuri, căminile şi străzile fără sfială, cu pieptul afirmîndu-şi opera de trădători, susţinîndu-o chiar. Trădătorii ameninţă, au devenit agresivi.

Se apropie de diferitele grupuri de vorbitori cu urechea gata de a prinde vreun cuvînt pentru a merge îndată să-şi vîndă colegul, camaradul de luptă, de suferinţă, de copilărie.

Studentul F. din anul IV după ce a fost urmărit pe săli şi la bibliotecă de un "student romîn creştin", ieşind pe stradă a fost pur şi

simplu apucat de braţ de colegul său student la drept şi agent, a fost declarat arestat şi condus în modul acesta forţat pînă la Prefectura Poliţiei. . .

Foştii trădători dela 1916 stăpînesc direct sau indirect destinele poporului romîn.

In tendinţa lor de a se menţine, ei nu se pot baza decît pe trădători. Deaceea caută trădători şi crează trădători.

Iată în ce constă "opera de educaţie a tineretului" opera de redresare morală a Ţării, opera de întărire a naţiunii romîne. . .

Ce fac studenţii cei loiali?

Ar putea să facă foarte multe. Dar. . . pentru moment nu fac nimic. Pare că trăesc sub teroarea acestor agenţi.

Trăim cu toţii sub zodia trădătorilor. Zodia lor însă va apune. Vom face-o noi să apună.

Pînă atunci studenţimea se desonorează.

O naţiune nobilă s'ar simţi desonorată dacă un singur moment ar tolera o situaţie asemănătoare.

X

X X

<u>Vînzarea</u>

Sufletul Dumnezeesc al Mîntuitorului Isus Cristos de acolo de sus desigur îşi aduce adesea aminte de timpul petrecut pe pămînt, ca om printre oameni.

Multe din aceste amintiri sunt dureroase.

Cea mai dureroasă amintire nu este însă, nici amintirea palmelor pe care le-a primit dela Ana şi Caiafa, nici aceea a mulţimii nebune de mînie care striga: Răstigneşte-L; nici chiar aceia a răstignirii însăşi, cu nenumăratele dureri ale oaselor străpunse de cuie.

Nici una din aceste amintiri dureroase nu este însă ca aceia care îi sîngerează necontenit inima: amintirea vînzării.

Nu L-a durut atît cît mii de oameni au strigat. Răstigneşte-L! pe cît L-a durut faptul că unul din cei 12 pe care i-a crescut la sînul Lui, pe care i-a iubit nemărginit, L-a vîndut.

Deaceia oride cîte ori vede vreo "Vînzare", "Trădare" pe pămînt faţa Lui se întristează nemărginit şi inima Lui sîngerează de durere.

Faţa Lui se întoarce cu oroare dela trădător.

Si de unde îşi întoarce Dumnezeu faţa, de acolo începe pustiul blestemul şi moartea.

Deaceia de multe ori prin sate sau oraşe se observă case pustii bătute parcă de blesteme şi cercetate de duhuri necurate. Sunt casele trădătorilor sau ale copiilor lor, dela care s'a întors faţa însîngerată a lui Cristos.

X

X X

Mă gîndesc:

Alegerile politice constituesc primul pas în opera de gospodărire a Ţării.

Ziua aceia care ar trebui să înceapă cu rugăciuni populare nu este în realitate decît o zi a "vînzării" o zi a "trădării colective.

In această zi sute de mii de oameni care se vînd, îşi vînd ţara cui dă mai mult. Unii se vînd pentru un simplu Kg. de vin.

Cîn primul pas în conducerea unui stat începe cu vînzarea de pe deasupra căreia şi-a retras Dumnezeu binecuvîntarea, cine se mai

341 ~~332~~

întreabă: dece nu creşte iarba pe cîmpii dece nu creşte grîul,dece gospodăriile sunt ruinate şi ţara paragină !.

OPERAT LA FIŞE

Marţi 13 Februarie 1934

Ziarele aduc ştirea unor mari tulburari la Viena şi în întreaga Austrie. 119

Cum s'a ajuns aici.

Conflictul co consecinţe de amploare internaţională era între guvernul Dolfuss sprijinit de Heimwerul prinţului Stahremberg şi între naţional socialişti.

Heimwerul prinde legături cu Italia devenind în formă fascist.

Probabil sub impulsul şi sugestia Romei Heimwerul încearcă să cîştige din conflictul Guvernului cu Naţional Socialiştii,dînd o lovitură de stat şi instaurînd dictatura fascistă. In Tirol şi Austria de jos,trupele acestui Heimwer ocupă pur şi simplu instituţiunile cerîndu-o conlucrare cu guvernul pentru a putea asigura mai bine linişte contra Naţional Socialiştilor.Dolfuss are o atitudine foarte curioasă; în timp ce o parte din ţară este ocupată de Heimwer el găseşte ca cel mai nimerit lucru să plece în vizită diplomatică la Budapesta.Probabil era înţeles cu Stahremberg ca să-i înlesnească acestuia lovitura de stat.

Ce fac celelalte forţe politice ale Austriei: şi anume Naţional Socialismul şi Social Democraţia.

<u>Naţional Socialismul</u> s'a dat deoparte şi tace.Pînă în momentul de faţă nu a luat nici o atitudine şi cred că nici nu va lua.

<u>Social Democraţia</u> reprezentînd politica iudaică,văzîndu-se ameninţată nu de Naţional socialism,împotriva căruia luptase pînă acum ci de fascismul Heimwerului(pe care-l socotea "bun" numai întrucît acesta putea fi întrebuinţat ca un"tampon" împotriva naţional socialismului), a încercat să iasă din această situaţie penibilă.

In adevăr,o situaţie mai grea nu se putea: la dreapta urs,la stînga lup,încotro o apuci ?.

Măsuri pentru pregătirea grevei generale în vederea protestării contra fascismului.

In acest timp guvernul şi Heimwerul de comun acord se năpustesc asupra lor ocupîndu-le sediile,scoţîndu-i din fucţiunile pe care le ocupă.

Primarul Consiliului Comunal al Vienei era naţional socialist
A fost scos şi arestat imediat.
Partidul Social Democrat a fost desfiinţat prin lege.
In majoritatea oraşelor muncitorii(prinşi în mrejele iudaismului) se apără îşi apără organizaţia cu mult eroism.
Luptele se duc în oraşe sau pe înălţimile din jurul lor,cu mitraliere,grenate şi chiar tunuri.
Din prima zi sunt sute de morţi şi mii de răniţi.
Guvernul şi Heimwerul vor învinge.

Consecinţe în politica internaţională

In politica internaţională există trei puncte de vedere(la această oră).

Punctul de vedere francez.

Punctul de vedere italian.

Punctul de vedere german.

Cele două din urmă se înrudesc(deşi se pot ciocni din cînd în cînd.

Cel dintî reprezintă nota iudaică deşi iudaismul n'are nici un interes a fi pentru sau contra revizionismului. Totuşi a stabilit în Franţa fortăreaţa sa pentru că celelalte două reprezintă nota eliberării popoarelor de sub dominaţia iudaică.

Hitler este antisemit.

Dar Mussolini? Mussolini nu i-a distrus pe semiţi pentrucă nu i-a găsit la el acasă.

Dar Mussolini a distrus efectul semiţilor: Comunismul şi Frank-masoneria.

Dovadă că în acest sens este antisemit.

Marea şi nestăpînita ură a jidovismului din întreaga lume împotriva lui.

Sub acest aspect al luptei popoarelor creştine de a se elibera de sub stăpînirea sau influenţa iudaică vom judeca politica internaţională a Europei de astăzi.

X

X X

Punctul de vedere german în chestiunea Austriei: alipirea Austriei la Germania.

Punctul de vedere francez iudaic: Menţinerea independenţii Austriei pentru motive de ordin economic privind Italia. (O incorporare a Austriei la Germania, nu numai că cea dintîi ar fi pierdută economiceşte pentru Italia dar prin ea s'ar pierde şi Ungaria care astăzi respiră prin Italia, prin marea italiană).

Deci două state fără mare, care neavînd altă posibilitate deschisă, sunt forţate să respire prin Italia.

Care punct de vedere învinge în Austria? Invinge punctul de vedere italian pentru moment.

Punctul de vedere german? Va cîştiga şi el ceva: Scoaterea definitivă a Austriei de sub influenţa politicei iudeo-franceze.

Pentru acest cîştig imens în domeniul luptelor naţionale Hitler se va înţelege cu Mussolini.

Punctul de vedere francez iudaic: După marea lovitură a pactului germano-polon, care scoate Polonia de sub influenţa politicei franceze, căderea Austriei în lotul Italian constitue o nouă spărtură în frontul iudaismului.

Politica internaţională a Romîniei: După a mea părere, profund greşită şi foarte periculoasă Romîniei prin Titulescu, devine aparatoarea cu scandal şi emfază a unei cauze pierdute, deoarece caza politicei iudeo-franceze este pierdută.

342 ~~333~~

OPERAT LA FIŞE 120

Situaţia iudaismului în Franţa. Nu pare a fi aşa de solid înfipt încât naţiunea franceză să nu se mai descotorosească de el.
Este semnificativă în această direcţie palma puternică pe care a căpătat-o din partea extremei drepte franceze, politica iudaică de stânga a statului francez. Căderea guvernului Daladier răsturnat de mişcarea revoluţionară sănătoasă a dreptei.

- 6 -

Miercuri 14 Februarie 1934

In Austria lucrurile merg spre liniştire prin înfrângerea social-democraţilor. Bieţii muncitori creştini şi germani s'au apărat cu ultima desnădejde lăsând pe câmpurile deluptă peste o mie de morţi.
Aş dori să ştiu unde au fost în aceste lupte jidanii social-democraţi, jidovismul întreg de fapt din Wiena şi Austria, amatorul acestei mişcări. Câţi eroi jidani în aceste lupte ? Câţi morţi jidani ? Câţi răniţi ?

Joi 15 Februarie 1934

Luptele continuă la Wiena.
Dacă Social-Democraţii mai rezistă şi în cursul zilei de astăzi, nu este imposibil ca Dolfuss să piardă bătălia.
In cursul zilei de azi se vor face intervenţii categorice a puterilor care vor dezarma pe Dolfuss silindu-l să ia măsuri de conciliere, ceeace înseamnă bătălia pierdută.
Din această chestiune Dolfuss şi Stahremberg apar ca nişte canalii.
Cred că nu vor mai putea trăi în Austria.
Ori vor fi împuşcaţi ori vor fugi în altă ţară. Deasemenea şi maiorul Fay, monstrul siguranţei.
Inclin să cred că până la sfârşit Dolfuss va fi învins. Cine întrebuinţează sisteme ca acelea care s'au petrecut eri, când un muncitor grav rănit a fost adus pe targă la judecată, condamnat la moarte şi apoi dus cu targa şi apoi executat, după părerea mea, acela, din acest moment a pierdut bătălia.
Naţional-Socialiştii au rămas intacţi păstrându-se într'o rezervă completă.

XX
X X

Preotul prof. univ. Cristescu dela Facultatea de Teologie, care cum două săptămâni a ţinut o prelegere despre Nichifor Crainic, Garda de Fier, cazul de Sinaia, într'o strălucită formă, a fost chemat astăzi la Consiliul de Războí pentru a da declaraţie.
A făcut o declaraţie eroică. De remarcat faptul că Profesorul Cristescu a fost denunţat la Consiliu de Război de un student trădător cu numele Minea (se zice dela Academia Comercială)

Desigur că din rândurile acestora se vor recruta viitorii trădători de ţară.

Canaliile dela "Universul" sunt în contra trădătorului Stere dar seamănă sămânţă de viitori trădători. Ii sameni, îi cultivi, pentru ca pe urmă tot tu să-i ucizi.

Vineri 16 Februarie 193

Zi de post. Dela 1923, din închisoare postim post negru în această zi, tatăl meu, Moţa şi eu. În ultimul timp, în ce mă priveşte, păcat că n'am respectat cu aceiaşi sfinţenie această zi. Totuşi nu a încetat de a-şi arăta ocrotirea ei pentru noi.

N'aşi putea să enumăr aici, nenumăratele semne pe care le-am avut în ziua de Sfânta Vineri.

I. Vineri 24 Noembrie 1927 a luat fiinţă Legiunea Arhanghelul Mihail. Porniţi deci pe lungul şi greul nostru drum sub protecţia Sf. Vineri.

II. Un moment hotarâtor a fost pentru noi începutul anului 193o. Ministrul de Interne Mihalache ne desfiinţează organizaţia, ne arestează ne confisca tot şi ne trimite în judecată. Procesul se fixează Vineri 27 Feoruarie. Tribunal de unde eşim achitaţi în unanimitate.

Suntem toţi reţinuţi mai departe în închisoare procurorul făcândapel. Termendde judecată în apel Vineri 27 Martie. Achitaţi în unanimitate şi eliberaţi

Ce succes formidabil când te gândeşti că întregul aparat de stat şi întreaga putere iudaică erau în contra noastră.

Procurorul totuşi a făcut apel şi mi se pare că termenul a fost iar Vineri 3 Iulie 193o, fiind achitaţi şi de asta dată din nou de către Inalta Curte de Casaţie.

Vineri 4 August am început casa dela Bucureştii noi.

Tot Vineri, 8 Decembrie 1933 la orele 5 - 5,1/2 s'a luat hotărârea de desfiinţare a Gărzii de Fier de către guvernul Duca, apărut în Monitorul Oficial cu data de 9 Decembrie şi executată prin percheziţii, confiscări, arestări şi brutalităţi în dimineaţa zilei de 1o Decembrie, începând dela orele două noaptea, (noaptea aceasta a fost o noapte de chin pentru mii de oameni care au suferit astfel cu suferinţa lor ziua de sărbătorire a tineretului universitar, 10 Decembrie.

Cred că această desfiinţare, care a adus atâta durere nu se termina cu răm pentru noi, deoarece este pornită într'o zi de Vineri.

Pe marginile acestui caet voi povesti în una din zilele viitoare, pe larg -toate întâmplările până la aceasta data a dizolvării, şi dela această dată încoace.

Deocamdată însă:

Legionarii toţi sunt arestaţi, unii de peste două luni, în toate închisorile.

Din cei vechi afară, liberi nu mai sunt decât eu cu Silaghi.

Probabil sunt mai multe mii de arestaţi. Ciumetti e mort.

Soţia mea arestată, bolnavă din seara zilei de 1 Ianuarie. Până la această dată nu ştiu nimic despre ea. Că e la Văcăreşti, că e la Siguranţă, că e bolnavă în infirmeria Văcăreştilor. Diversele intervenţii făcute până acum pare că nu au dat nici un rezultat.

Mareşalul Averescu, Nicolae Mareş, George Brătianu şi apoi la o serie de.............

Tatăl meu arestat la Alba Iulia la 9 Decembrie, apoi la Braşov, actualmente transportat la Jilava.

Patru fraţi (Horia, Ion, Cătălin, Decebal) arestaţi la Jilava.

Cel dintâi fiind sublocotenent activ, cu soţia, 2 copii rămaşi fără nici un sprijin. Moţa arestat, soţia şi doi copii în vânt. Eu însumi în situaţia gravă cu viaţa în mână în orice moment.

Mă gândesc la biata mama mea, rămasă complectamenete singură şi fără bani.

Ce griji n'o fi având. Câtă durere într'o biată inimă care-şi vede aproape totul nimicit: soţul cu 5 băeţi, o noră, o fată cu doi copii, altă noră cu doi copii şi ea singură cuc.

Mai sunt arestaţi la Jilava:
Generalul Cantacuzino Grănicerul, Nichifor Crainic, Dragoş Protopopescu, Nae Ionescu, toţi profesori universitari ale căror foi au fost suspendate. Cristeche Solomon, Vasile Iasinschi, Polihroniade, Moţa Cârneaţă.
Sfânta Vineri săii protejeze pe toţi şi Sfântul Arhanghel Mihail săţi facă biruitori.

Este ceva care îmi spune, că în curând furtuna se va linişti. Cerul se va limpezi şi soarele va apare. E aproape nu mai este mult. Greul şi primejdia cea mare au trecut. Fiecare zi trecută ne duce spre limpezire, spre lumină.

X
X X

Social-Democraţii au capitulat. Guvernul este stăpân pe situaţie. Dar nu se ştie cât de stăpân.

De aici mi se pare încă o confirmare a adevarului că un şef de organizaţie politică nu trebuie să îşi ridice oamenii în contra autorităţii statului, încercând o lovitură de stat, deoarece în imensa majoritate a cazurilor puterea incomparabilă a statului învinge.

Sâmbătă 17 Februarie 1934

Eri Vineri 16, Mareşalul Averescu a făcut declaraţii politice cu privire la dizolvarea Garzii de Fier, în sala Frascati, în faţa comitetului Partidului Poporului.
Declaraţiile sunt de o importanţă capitală.
Duca nu este o victimă ci este răspunzător de faptele lui. Publicate în Îndreptarea de azi. Cred că vor avea mare efect.

Dumnică 18 Februarie 1934

Vineri seara a încetat din viaţă Ştefan Cicio Pop, fostul presedinte al Camerei. Ca deputat l-am cunoscut personal. Dumnezeu să-i odihnească sufletul. Amos Frâncu, Vasile Goldiş, Stefan Cicio Pop. Trei luptatori din Ardeal căzuţi unul după altul.

Dar dacă drumul morţii s'a deschis el nu se opreşte aici. A sosit timpul să cadă marile figuri ale momentelor istorice de întregire a poporului român. De unde mai înainte, la 10 ani odată, se făceau funerari naţionale, acum în timp de câteva luni s'au facut trei. Şi se vor mai face, căci mor eroii.

Regele Belgiei

O altă veste tristă, care m'a mişcat profund. O ediţie specială anunţă moartea Regelui Albert al Belgiei, pentru care aveam nesfârşită admiraţie. Mare prin modestia lui, prin viaţa lui şi prin capacitatea lui. Incercând să facă o ascensiune a căzut într'o prăpastie. Şi pe el să-l odihnească Dumnezeu în Impărăţia Lui....

X
X X

Pentru inimile caritabile
Aproape în fiecare număr de ziar, sub acest titlu apar numele nenorociţilor fara nici un ajutor pe lume.

tep Singura lor nădejde este mila oamenilor. Desigur în fiecare zi,aşteptau,poate mazi,poate mâine,si le deschidă uşa cineva şi să le aducă o rază de nădejde. În fiecare zi aşteaptă. Si dacă lumea care are, şi-ar imagina cum se ridică la cer binele făcut acestor suflete nefericite,s'ar duce împărţind tuturora din puţinul pe care-l are,mângâind şi veindecând atâtea dureri.

1. Tili Ran,mare mutilat de război cu amoele mâini invalide şi soţia internată în spital,str. Silvia 19,prin şoseaua Colentina. Cere ajutor.
2. Văduva Floarea,în Fundătura I Raion Nr.11 cu 4 copii,într'o magazie,în frig şi în mare mizerie. Voi ruga şi eu pe camaradul F. să meargă să le ducă ceva.

X
X X

Situaţia în Austria

După o luptă în adevăr eroică socialiştii au fost respinşi. Imi sunt adversari de concepţie,dar când citesc în ziare minciuna sfruntată a lui Dolfuss că vinovaţi sunt socialiştii,care pregăteau o lovitură de stat,mi se umple inima de scârbă.

Dolfuss şi Stahremberg par şi rămân două canalii.

Luni 19 Februarie 1934

Astăzi demineaţa camaradul F. a fost la bucureştii noi. De mai bine de trei luni nu mai ştiu nimic. Casa păzită de soldaţi. Doamna D.cam retrasă.
Femeia cu cinci copii speriată şi în mare mizerie.

Apostolescu liber de aproape două săptămâni. Veşti dela Jilava: Tatăl meu ar fi izolat complect la secret,Constantinescu Caranica şi Bellimace deasemenea în lanţuri la secret. Or mai fi şi alţii la secret dar el nu ştie decât atât -că de toţi ar fi 300.
Crainic,Dragoş Protopopescu şi Polihroniade au fost un timp grozav de abătuţi. In ultimul timp se mai refăcuseră. Călin şi Gârdiţa au fost duşi la o stână la ţară în judeţul Prahova. Invăţaţi cu pâine ori de câte ori vedeau copii cu pâine se repezeau la ei să le ia pâinea împungându-i.

X
X X

De nevasta-mea nu ştie nimeninimic. Am scris mai multe scrisori în această privinţă,am trimis două mandate la închisoarea Văcăreşti, dar nimic,nicio veste. Poate si fie la Siguranţă.

Marţi 20 Februarie 1934

Mă gândesc la un sistem de aprovizionare a lor a tutrora.
6 săptămâni,o lună şi 20 de zile de când soţia mea a fost arestată şi de când nu ştiu aproape nimic de ea. Mă gândesc să nu o fi omorât ~~mx~~ canaliile ca pe bietul Ciumetti.
Colonelul a venit astăzi tare îngrijorat. I-a spus camaradul F. că guvernul încă n'a renunţat la ideia suprimării mele. Că dacă m'or prinde m'ar omorî. Că poate ar fi mai sigur să plec în străinătate.

344 ~~335~~

OPERAT LA FIŞE

122

Eu înclin mai mult către altă părere: (Este mult mai bine pentru mişcare să mor în ţară decât să trăiesc în străinătate).

COLONELUL

In câteva cuvinte: predomină la el elementul acţiune. Din acest punct de vedere este un neastâmpărat. Gândeşte, face planuri, se frământă. Spirit întreprinzător, gata să acţioneze, iubitor de acţiune. Fără acest neastâmpăr el nu poate trăi. Şi este gata şi la o afacere comercială şi la o acţiune politică şi la un proces şi la ajutorarea cuiva şi la lupta pentru o cauză... Această sprinteneală care îl predispune, care-l comandă mereu să se apuce de planuri noui, îl ştirbeşte din acea calitate sufletească - încăpăţânarea, perseverenţa de a duce până la capăt, până la izbândă un plan început. Câteva lovituri şi bănuesc că este gata să se lase de toate şi dă tot atât de gata să se apuce imediat de alt plan. Fără plan, fără zbucium, fără frământare este imposibil însă să trăiască.

Al doilea element care-l caracterizează este bunătatea sufletească. Are un suflet de aur, care-l înalţă în sfere cu totul superioare.

Incapabil să lovească pe altul, se stăpâneşte, supărările îi trec repede, uită răul.

Mereu încrezător, o sursă nesecată de încredere. Este un om norocos. Are mult noroc. Şi la norocul lui se pot încălzi şi alţii.

Pentru mine acestea sunt trei turile fundamentale ale Colonelului Zăvoianu. Acestea m'au izbit pe mine mai mult.

In fiecare zi - cum aduce pasărea de mâncare puilor săi - aşa ne aduce Colonelul veşti la 12 şi seara. După cum se întâmplă, când mai bune când mai rele.

Când sunt bune e plin de speranţă şi radiază, când sunt rele e supărat.

Cele rele îl impresionează rău şi atunci suferă.

Astăzi a găsit veşti rele şi a fost supărat.

Dar mâine parcă-l văd vesel şi încrezător.

Joi 22 Februarie 1934

Astăzi am găsit în Universul o veste care m'a bucurat. Familiile celor arestaţi la Jilava au dreptul să-i viziteze cu bilet dela Colonelul Pomponie, Duminecă, Luni, Miercuri şi Vineri.

Se înţelege de aici în primul rând că vor putea fi ajutaţi cu alimente, rufe, lemne şi soartele lor se vor îmbunătăţi.

Până aici a fost greu. De acum începe să se lumineze.

POLITICA INTERNAŢIONALĂ

Ziarele aduc vestea că Mussolini pregăteşte restaurarea monarhiei Austro-Ungare, prin unirea Austriei lui Dolfuss cu Ungaria lui Gömböş sub coroana lui Otto de Habsburg.

In acest scop prinţul de Stahremberg ar fi luat contact în Belgia cu Otto de Habsburg.

In orice caz un lucru este sigur: pe ruinile politicei franceze au început să se certe moştenitorii, Italia şi Germania.

Fiecare voind să rupă din domeniul internaţional cât mai mult. Germania a rupt o bucată bună. Polonia, Italia a luat Austria.

Trăim prin urmare un moment internaţional de sfarâmare a vechilor alianţe şi în acelaşi timp de luptă pentru regruparea pe alte baze a statelor. Crearea de sisteme noui de alianţe între state.

In această luptă ce perspective se deschid grupului I Germania şi grupului II Italia.

Grupul I. Germania, Polonia, Lituania, Estonia, Finlanda, plus creiarea statului ucrainian.

Grupul II. Italia, Austria, Ungaria, eventual Cehoslovacia, Bulgaria.

Franţa, va încerca o apropiere cu Rusia care va accepta pentrucă Germania este anti-bolşevică şi urmăreşte creiarea Ucrainei ca stat liber. Dar nu se ştie dacă Italia nu va câştiga ea Rusia de partea ei.

România sta prost. Triunful politicianilor noi poate desfigura România. Dar netrunful nu depinde de noi, de maimuţăriile noastre.

Vineri 23 Februarie 1934

Zi de post negru. Posteşte şi camaradul Furdui. Dealtfel toată această saptămână am ţinut posturi.
Incolo nimic deosebit în afară de strigătele vânzătorilor ale ziarului "Credinţa, prinderea şi asasinarea lui Corneliu Codreanu.

Augnit care întreţine această foaie, dealtfel a vorbit unui cerc de prieteni spunându-le că până la Paşti 1934, subsemnatul voi fi asasinat. Acest lucru mi l-a adus la cunoştinţă Sergiu Leca. Jiganii văd singura lor scăpare aici. Dar nu-i cazul.

Astăzi am văzut cele două numere din "Naţiunea". Frumoasă iniţiativă. Dar toţi cei de acolo se tem de propria lor umbră. Nu cred să aibă curajul să pună vreodată problema pe faţă........ Cu riscul chiar al unei arestări.

Sâmbată 24 Februarie 1934

După o saptămână de post ne-a trimis Dumnezeu o bucurie mare. Camaradul F. ne-a adus vestea că a fost la Jilava unde a vorbit aproape cu toţi cei arestaţi.
Cu tatăl meu, Crainic, Dragoş Protopopescu, Moţa. Moralul lor este foarte ridicat. Se ştiu nevinovaţi şi au cu toţii viziunea victoriei.
Prevad că ei vor înalţa moralul şi celor de afară.

Săptamâna care vine cred că va aduce mari schimbări în această privinţă. Tăcerea de afară se va rupe şi valul crescând al curentului de simpatie va creşte.

X
X X

Trebuie să înţelegem în primul rând că nimic nu stă în calea credinţei. Ea biruie. Sfredeleşte stâncă, dărâmă maluri, înfrânge popoare ca o nestavilită a Cerului.

Gândiţi-vă numai la cei 12 Apostoli ai Domnului Nostru Isus Hristos. O mână de oameni luminaţi de credinţa în Dumnezeul lor şi porniţi în cele patru colţuri ale lumii.

Câte le-au stat în cale; câte şicatenii, câte napaste şi câte asupriri n'au voit să-i scoată din calea lor. Dar totul a fost zadarnic.

345
336

123

Marea gândire grecească şi nebiruita oştire romana, au trebuit să se plece în faţa credinţei Apostolilor. Toate prigonirile, toate rugurile învălvăiate cu trupuri creştineşti de către împăraţiile păgâne n'au folosit decât ca credinţa să iasă mai puternică, mai curată şi mai biruitoare.

La fel cu generaţiile româneşti din Ardeal. Ce au însemnat toate nevredniciile ungurilor faţă de credinţa românească? Ea izbucnea ca un val continuu, fără răgaz, din pieptul neamului. Puteau să omoare încă pe atâţia câţi au omorât, să târască în faţa tribunalelor încă pe atâţia câţi au târât, să pălmuiască sau să închidă încă pe atâţia câţi au închis.

Credinţa românească a ieşit din toate aceste umiliri, patimi şi nedreptăţi omeneşti mai înaltă, mai copvârşitoare, mai de temut.
23.II.1934 Aiud.

Duminică 25 Feoruarie 1934

Am auzit că soţia mea este la Siguranţa, că sora ei are voe să meargă la ea. Că e sănătoasă.

X
X X

Preacucernice Părinte,

Petru Rareş fiul lui Stefan cel Mare şi Domn al Moldovei, după ce a stat la Mănăstirea Bistriţa de lângă Piatra Neamţ fiind la grea cumpănă urmărit de Turci, a plecat pe Bistriţa în sus, pe lângă Neagu, Poiana Teiului, Broşteni, Crucea înspre Ardeal. Când au ajuns în dreptul pârâului care se numea "Keretul" n'au mai mers înainte spre Dorna, deoarece nu era drum - după cum nici astăzi nu este din cauza stâncilor, - ci au luat-o spre dreapta pe acest pârâu şi au început să urce cu mare greutate muntele care se chema Rarău.

Urmărit de Turci, a crezut că nu va mai scăpa, dar văzându-se în vârful muntelui, el şi Doamna au răsuflat şi s'au închinat. Si au promis lui Dumnezeu că dacă vor scăpa cu bine până la sfârşit, vor ridica pe acest munte o biserică.

Pietrele care se află în vârful muntelui, două stânci uriaşe, se numesc de atunci, în amintirea soţiei lui Petru Rareş "Pietrele Doamnei".

De acolo au coborât cu carele în Câmpulung Bucovina pe malul pârâului, zis "Izvorul Alb". Apoi au luat drumul Dornelor, au trecut peste Măgura, au coborât pe valea Bârgăului şi s'au adăpostit la Bistriţa.

Si întorcându-se din pribegia lui cu bine, din nou în scaunul Moldovei, a venit la Rarău şi şi-au îndeplinit promisiunea făcută lui Dumnezeu în ceasul cel de grea cumpănă. In anul 1549 a înălţat pe acest munte un schit de călugări, căruia i se spune "Schitul Rarăului".

In 1755, când ni s'a răpit Bucovina, ni s'a luat şi jumătate din vârful cu schitul pe el.

Călugării au desfăcut biserica şi tot ce era şi într'o noapte au trecut de cealaltă parte a muntelui, rămas în stăpânirea românească.

Acolo au înălţat-o din nou şi se află şi astăzi........

Eu aşi putea spune, sunt copilul acestui schit. Deaceia am fost foarte mişcat când am citit apelul Sfinţiei Voastre pentru terminarea unei biserici în locul de adăpost al Domnului Moldovei Petru Rareş, ctitorul acestui schit "Rarău".

Vă trimit acum 200 lei.

Am însă o lucrare mai mare şi stau cu ea la grea răspântie, tot aşa cum a stat acum 450 ani slăvitul Domn al Moldovei când aştepta sub cerul dela Bistriţa, ca Dumnezeu să-i hotărască soarta.

Dacă situația lui ca și a Moldovei n'ar fi fost critică pe acele vremuri, desigur că Sfânta Biserică pe care Sf. Voastră se ostenește s-o înalțe, ar fi fost ridicată de atunci. Sufletul lui a dorit dar n'a putut.

Să împlinim noi fiii Moldovei după 5 secole dorința neîmplinită a Domnului nostru, în amintirea și pentru odihna sufletului său.

Lucrarea mea nu face parte din lucrările necurate. Ea este curată.

Dar întâmpin la toate cotiturile piedeci mari. Adversarii mei, dacă ar putea m'ar distruge. Dacă însă voi trece peste toate piedicile și această lucrare va reuși, voiu considera că isbutit în norocul bisericii pe care Sfinția Voastră o înalță.

Imi iau acest angajament și înzestrez biserica cu tot ce va avea nevoe, făcând-o să strălucească, - întocmai ca un luceafăr printre bisericile Ardealului.

O donație făcută în numele sufletului unui Domn, va trebui să atingă înălțimea darurilor voivodale evaluându-se la o avere de 4 ori valoarea actuală a bisericei.

Păstrați această scrisoare, neacordându-vă dreptul să faceți uz de ea în publicitate.

Numele meu îl veți cunoaște la timp.

Termin cu un mare îndemn de a duce la un măreț sfârșit sfânta biserică pe care ați început-o.

Un fiu al Moldovei

Luni 26 Feoruarie 1934

Sunt câteva biserici în jurul cărora s'a desvoltat Mișcarea Legionară.

Ele au fost sau loc de pornire la luptă, sau loc de refugiu al sufletelor noastre în ceasuri grele. Indemn sau adăpost, totdeauna am simțit binecuvântarea lor.

In faza premergătoare înființărei Legiunei Arhanghelul Mihail, 24 Iunie 1927 (Sf. Ioan) am fost legați sufletește de schitul Rarău.

In vara anului 1922 înainte de mișcarea studențească (Decembrie 1922) ne-am ridicat la schitul Rarăului cu Grigore Chica și cu Nicu Nădejde, amoii stdenți naționaliști. In condica Mânăstirii m'am găsit încă iscălit în anul 1909 când am făcut o excursie cu părinții mei.

Apoi pe rând ne-am adunat la acest schit și ne-am făcut planul de luptă, Moța, Gârneață, Tudose Popescu, etc. după cum se poate constata în condica Mânăstireii.

Mânăstirea Văcărești

Dela Rarău am plecat spre Văcărești, spre închisoarea Văcărești, după cum iarăși se poate constata din amintirea lăsată de noi în condica Mânăstirei.

In biserica dela închisoarea Văcărești ne-am închinat în fiecare dimineață timp de 6 luni, iar Moța timp de un an. Acolo am plămădit gândurile organizației tinerești, acolo am găsit icoana Sfântului Arhanghel Mihail, acolo la umbra acestei icoane noi cei predestinați la o condamnare de cel puțin 5 ani muncă silnică, ne-am legat împreună și am rămas legați până în ziua de astăzi în slujba aceleiași cauze sfinte. Au trecut 10 ani de atunci: Tudose a murit, iar ceilalți 5 suntem în linia întâia ca la 1923. Moța, Gârneață, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici sunt la Jilava. In lumea aceasta predispusă la toate inconsecvențele, cred că este un frumos exemplu. In diferitele serii am fost peste 30.000 studenți luptători în cadrul mișcării studențești, unde sunt?

246 ~~337~~

OPERAT LA FIȘE

S'au risipit ca potârnichile.

Să fi rămas ar fi fost 40.000 de intelectuali cu situații, cu vârsta maturității, profesori, medici, ingineri, preoți etc.

N'am rămas însă decât aceşti 5 şi în jurul nostru îi numărăm pe ceilalți pe degete: Lefter, Ibrăileanu, Blănariu, Inginerul Clime, Silaghi. 134

Văcăreştenii cu biserica şi icoana Sfântului Arhanghel Mihail devine axa vieții noastre. După icoana dela Văcăreşti am făcut mai multe copii. Una mare de un metru jum. lungime. Aceasta a fost ținută din Aprilie 1924 şi până la 24 Iunie 1927 la Biserica Sf. Spiridon din Iaşi. De acolo, sfințită, a fost adusă la Căminul nostru dela Iaşi.

O altă icoană mai mică am făcut-o cadou mamei mele. Am împrumutat-o apoi dela ea şi am adus-o la Bucreşti, când ne-am sfințit primul nostru sediu în Capitală, Calea Victoriei 40, la 8 Noemorie 1929. Cu ocazia dizolvării dela 1 Ianuarie 1930, icoana a fost luată de către comisarul Vasilesc.

Apoi după doi ani şi după cercetări şi insistențe mari din partea tatălui meu, icoana a fost găsită la poliție şi readusă acasă.

O altă icoană mai mică am făcut-o pentru mine. Ea a străjuit tot timpul la înălțarea casei dela Bucureştii noi.

Cu ajutorul acestei icoane, din cele mai grele şi cele mai disperate situații, am ieşit biruitori. Sfântul Arhanghel Mihail şi-a arătat puterea lui către noi.

MANASTIRILE NEAMT, VARATEC, AGAPIA.

Camionete noastră "Căprioara" a făcut curse 3 ani Iaşi-Mănăstiri, ducând şi aducând pasageri. In modul acesta ne-am legat de mănăstiri unde ne duceam ca în familie.

Centrul devenise Mănăstirea Văratec, unde aveam cele mai mari prietenii în maicile: Zenaida Racliş, Pompilia Cistor, etc. şi unde era şi cumnatul meu Mihail Craciu, inginer silvic, şeful ocolului Văratec. In aceste toate mănăstiri s'a făcut în nenumărate rânduri rugăciuni pentru noi. La Mănăstirea Neamț ni s'au tipărit manifestele în alegerile în care noi am repurtat acea strălucită victorie 1931 30 August. Inainte de alegerile acestea tatăl meu s'a dus şi a dat rugăciuni la toate trei mănăstiri.

Toți bătrânii au crescut în jurul acestei mănăstiri. Moța s'a căsătorit la Mănăstirea Neamțului, Radu, Totu, Bremeiu, Bordeianu, Părintele Isinie, Silaghi. Cunosc şi cărările peste munții din jurul mănăstirilor.

Mănăstirea Putna unde ne-am dus în marş 50 de legionari în vara anului 1929, ca să sfințim steagul Legiunii Arhanghelul Mihail, cel dintâi steag al nostru. Ni s'a refuzat din ordin sfințirea acestui steag şi l-am lăsat trei zile deasupra mormântului lui Stefan cel Mare. După care am plecat pe jos peste munți spre Câmpulung, Rarău, Dorna şi de acolo cu pluta la Mănăstirea Bistrița şi Piatra Neamț.

Mănăstirea Bistrița unde este înmormântat Alexandru cel Bun, bunicul lui Stefan cel Mare şi Alexandru în vârstă de 15 ani, fiul lui Stefan cel Mare.

Părintele Ghenadie Cararda, stareţul acestei mănăstiri, împreună cu familia Scutaru (str. Băilor Nr. 1) m'au scăpat dela moarte în 1916-1917.

In luptele electorale călugării Galaction şi Danielescu ne-au ajutat cu bani.

Mănăstirea Durău cu mai puţine legături cu Mişcarea, dar nu fără nici o legitură.

Mitropolia din Iaşi. Aici ni s'au închis porţile. Au fost legate cu lanţuri şi păzite de jandarmi la 22 August 1923, oprindu-ne a ne ruga. Mie îmi place foarte mult interiorul acestei Mitropolii.

X

X X

După epoca statului păgân va trebui să vină o epocă de rezidire şi de ctitorie bisericească. Aceasta este epoca noastră.

Ne-am luat în diferite ocazii legamântul se reparăm şi să înzestrăm aceste biserici. In plus este scris în pământul strămoşesc din toamna anului 1927 sau 1928, că ne luam angajamentul de a face 2 mănăstiri una închinată Sfântului Arhanghel Mihail şi alta Sfântului Stefan în amintirea lui Stefan Cel Mare.

Iar acum în urmă biserica dela Bistriţa.

Marţi 27 Februarie 1934

Ziarele, anunţă că eri a fost o zi agitată la Cameră. Goga a ridicat problema Gărzii de Fier, în special a celor arestaţi; Constantinescu Bordeni (georgist) cere sechestrarea parlamentara. Iunian se uneşte.

Răspunde Victor Iamandi obraznic şi sfidător.

Din discuţiile şi declaraţiile lui Victor Iamandi se confirmă ştirea asasinării bietului Ciumetti. Dumnezeu să-l odihnească şi jertfa lui s'o primească Dumnezeu.

PASTORALA SINODULUI

Astă-zi am citit în Universul Pastorala Sinodului. Pare că ar fi alcătuită de adversarii mişcarii naţionale. Pastorala nu-i a sinodului ci a asociaţilor plătiţi ai cauzei noastre.

Este o atitudine nepermisă a bisericei (a autorităţilor bisericeşti) care a născut în inimile noastre o indignare fără seaman.

Ne mirăm cu toţii, episcopii ortodocşi au putut iscali o asemenea îndrăsneală care loveşte: în Adevăr, în neamul Românesc, în preo[illegible]me şi în biserica însăşi.

X

X X

Ziarul Universul de poartă infect. Lipsit de cea mai elemntară corectitudine, înlăturînd tot ce ar putea fi cât de puţin favorabil Gărzii de Fier. A scos cazul Ciumetti din corpul cuvîntarii lui Goga, în schimb a dat scotîndu-l bine în relief pe Victor Iamandi, după cum nu neglijează să dea tot ce ar putea fi defavorabil Gărzii de Fier.

"Tara Noastră" din seara aceasta a dat admirabil discursul lui Goga, cred că va avea un mare efect în ţară. Se va rupe tăcerea de până acum.

El pune însă greşit problema într'un punct. Recunoaşte cel puţin indirect existenţa complotului.

347 338

Este greşit pusă problema ;Fenomenul cauzal al morţii lui Duca 425 nu este complotul.Ci provocările,nedreptăţile şi încălcarile de legi ale acestuia ca şef al guvernului.In această valoare istorică morală a gestului dela Sinaia,din care conducătorii au de învăţat că dacă îndrăsnesc să sfarme legile şi să-şi iasă din minţi se înşeală imaginându-şi că prin situaţia pe care o deţin sunt la adăpost de orice răspundere; se înşeală pentru că se poate gasi un nebun să-l culce la pământ.

Dacă conducătorii nu învaţă acest lucru de aci,atunci gestul se reduce la o simplă răsbunare personală şi locală.El este desbrăcat de puterea învăţământului pentru viitor,de puterea sa morală.Dar pentru ca oamenii politici să înţeleagă trebue să li se spună deschis adevărul.

Nu aşa cum se face: Să condamne efectul,fără să se condamne cauza care l-a născut.Ori cauza nu este complotul unor nebuni,ci încălcarea noastră în picioare,pălmuirea noastră,batjocorirea bisericii,assinatul laş.

X
X X

Părintele Cristescu a început cursul lui Crainic într'o sală arhi plină.

A vorbit despre Crainic încălzit şi exaltând întreg auditoriul. Conferinţa lui va avea un efect foarte mare în mijlocul studenţimii bucureştene.Ziua de 27 Februarie ne-a fost cu noroc.In 1931 în aceeaş zi am repurtat o mare victorie.Am fost achitaţi în unanimitate de tribunal,când Mihalache disolvase Garda,iar noi eram trimişi sub stare de arest la judecata.

28 Februarie 1934

LUNI CU NOROC SI FARA NOROC

In viaţa de până acum am observat zile,luni sau chiar ani cu noroc sau fără noroc.Aşa bunăoară un an grozav de rău pentru mine a fost 1917

De 2 ori eram să mor.Am fost grav bolnav,aproape fără speranţe de scăpare. Vara am avut o operaţie la faţă ,la liceul Militar Dorohii.Foarte mare asemănare între anul acesta şi 1934.Către sfârşitul lui 1933 şi începutul lui 1934 vin cele mai mari mizerii şi cele mai mari primejdii .Am impresia că înca puţin să mai treacă şi primejdia va fi înlăturată.

In anul 1917 pela 1 Martie primejdia era mult slăbită înăă nu complect înlăturată. Pela 15 Martie şi primejdia era învinsă.

1933 a fost un an rău deasemenea:în Mişcare mamul ţumiri mari din cauza lui Stelescu şi Nuţu Eşanu.

In primăvară lupte sângeroase dar glorioase ale echipei morţii în Ardeal înscriindu-se cea mai glorioasă expediţie legionară.

In Iunie infamia dela Vişani.

Spre toamnă bine.Cu ridicarea casei dela Bucureştii noui şi cu formarea unui curent de simpatie favorabil Garzii .

După 15 Noembrie începe însă prăpădul.Lupte grele în care şi ai noştrii dau dovadă de mare eroism.

Cad morţi la Constanţa : Virgil Teodorescu; la Iaşi în rezistenţa dela cămin: Niţă Constantin,până când statul cu toată puterea materială se năpusteşte asupra noastră.

Sunt arestaţi şi chinuiţi mii de oameni.
Toate drumurile acestea au dus la pe[r]ocul dela Sinaia. După care [...]intrat în 1934 cu alte mii de arestări şi de chinuri, cu moartea lui Ciumetti şi poate a altora.

Personal şi familiar judecând, anul acesta a fost un an al morţii şi al nenorocirii.

A murit socrul meu; bolnav de cancer, eram legat de el ca de un adevărat părinte. Nelu, băiatul lui îmbolnăvit în toamnă de tuberculoză pulmonară şi osoasă este internat în stare disperata la Bârnova.

Soacră-mea se îmbolnăveşte de cancer la mamelă în toamna anului 1932. Operaţie şi chinuri la Bucureşti, în acelaşi timp în care socrul meu se caută la acelaşi spital Brâncovenesc de cancer la stomac.

După câteva luni, moare unchiul meu Gheorghe Lucani dela Botoşani, de aceiaşi boală de cancer la stomac. Deasemeni legat mult sufleteşte de mine.

La 13 Septembrie moare la Huşi bunicul după tată. Si în toamnă ca un adevărat semn rău, îmi moare câinele meu Fragu de la Iaşi. Prin[...] ucis de hingheri. Câinele acesta martor dela 1924 a tuturor ceasurilor mele grele, făcea parte din însăşi armura mea răsboinică, pe care am simţit-o descompunându-se.

Mi-a mai murit în acest timp un legionar Crăciunescu bolnav de tuberculoză, iar alţii doi pe care nu i-am cunoscut s'au sinicis, unul dela Adjud iar altul dela Bucureşti.

Luni rele mi s'au arătat până acum Decembrie şi Ianuarie.

1916 Decembrie, Ianuarie rău,
1930 - 1931 Decembrie, Ianuarie rău.
1933 - 1934 Decembrie, Ianuarie rău.
1930 Ianuarie 27 înfrângerea dela Cahul.

Luni bune: Februarie 1928, primą victorie legionară: cumpărarea camionetei.

3 Februarie 1930 -marea adunare şi victoria dela Cahul.
27 Februarie 1931 -achitarea dela Bucureşti.
27 Februarie 1934 -mare uşurare în situaţia noastră.

Martie: bună, la 1917 bună, la 1923, 4 Martie infiinţarea Ligii. Bună la 1924 -achiterea noastră, bună la 1925, mişcarea noastră dela Focşani cu ocazia procesului meu.

Bun la 1931 achitarea cu unanimitate a Curţii de Apel.
Bun la 1932 la 17 Martie, marea victorie dela Tutova.
Aprilie bună.
Mai şi bună şi rea.

Iunie, Iulie, August, Septembrie: potrivite. Deobiceiu nu catastrofale nici în bine nici în rău.

Octombrie, Noembrie, nelămurite. Cam întunecate, Pare că la adăpostul nelămuririi germinează nenprocul.

Zile bune : în copilăria mea, Joia. Decând am început si postesc Vinerea postul negru -adică de acum 10 ani, ziua de Vienri ne protejează şi ne este cea mai bună zi.

Numere bune: 13, mai mult personal şi pentru grupul din apropiere. 7, al Mişcării, mai mult.

Vineri 2 Martie 1934

Sunt născut în ziua de 13 Septembrie.
Am dat examen în toamna lui 1912 la Liceul Militar în strada

348 ~~359~~

13 Septembrie. Si după aceia reuşind, jumătate am locuit cu şcoala la 6 Mihai Viteazul aceiaş stradă. Din clasa I-a în clasa II-a liceul militar am trecur al 13-lea. Ziua sau numărul 13 îmi aducea întotdeauna un mic noroc. 126

Complotul studenţesc, prinşi în seara zilei de 9 Octombrie 1923 în strada 13 Septembrie No.41 acasă la Dragoş.

No.7 "Căprioara" No.7 Iaşi, de atunci a început să ne fie un număr de noroc.

In 1931 am fost arestaţi 7: Lefter, Amos, Bunea, Stelescu, Totu Dănilă şi eu. Am fost duşi la camera No.7. Am primit termen de judecată la 27 Februarie la tribunal, al doilea la curte: 27 Aprilie, am stat 77 zile în total, ieşind cu un succes foarte mare, achitaţi în unanimitate. Sistemul de 7 în care intrasem mi-a fost cu noroc .

<u>Semne</u>

La 1909 fiind copil de 10 ani, mi-a căutat în palmă actualul profesor dela Universitatea din Iaşi, Mihai David, pe acea vreme student. Eram la moş Ilie Cojari în Cojăraşti-vara veniţi la aer familia noastră şi familia David. El mi-a spus uitîndu-se în palma stîngă la linia vieţii: " La vîrsta de <u>34 ani</u> vei avea mare cumpănă.

Dacă vei scăpa de această cumpana foarte grea, vei ajunge la bătrîneţe". Cam la această vîrstă linia vieţii se întrerupe în palmă.

Acum am 34 de ani şi trec prin această cumpană. Cred că am trecut, mai am un sfert.

X

X X

<u>CADOUL DELA 10 DECEMBRIE</u>

1932. La 10 Decembrie 1932 am ~~primit~~ împlinit 10 ani de luptă în linia I-a.

Legionarele din Bucureşti mi-au adus cadou un cîne mic, de culoare neagră, rasa Cocker. In mometul în care am intrat în cameră într'o secundă mi-a fulgerat în cap: "Este un semn rău". După aceia cu "Nero" m'am împrietenit . Tatal meu mi-a spus că este"noroc" cînele negru. In timpul Crăciunului ni-a fost furat. Ne-a părut foarte rău după el. Dar..... fulgerarea din primul moment, aceia a rămas. Au început să cadă nenorocirile.

A început un an al morţii: socrul meu, unchiul meu, bunicul meu, cînele meu Fragu, Virgil Teodorescu, Constantin Niţă, Sterie Ciumetti.

X

X X

<u>NOAPTEA INVIERII</u>

Mi s'a întîmplat de două ori să fiu enervat, supărat în Noaptea învierii la Biserică. Anul acesta întreg pînă la Paşti mi-a fost rău. (1924).

Anul acesta 1933 am fost enervat pe soţia mea, mai înainte şi chiar în timpul slujbei. Am fost foarte supărat.

Invierea am făcut-o la biserica din prelungirea Dorobanţi unde lumea era necredincioasă şi necuviincioasă. Niciodată nu mi s'a părut Paştile mai urît. N'am putut lua parte sufleteşte la Inviere.

Mi-am dat seama că anul care vine va fi un an greu. Si aşa a fost. Cel mai greu din cîţi am cunoscut.

FRAGU

Cînd mi-a fost prins şi ucis cînele meu, de hingheri, atunci am fost grozav de supărat zile întregi. Am avut presentimentul nenorocirii. Le spuneam legionarilor:" mai băeţi să ştiţi că mă curăţ şi eu". Mare lucru dacă voi scăpa. Numai printr'o minune Dumnezeiască aş mai putea scăpa". Se cam adevereşte că nu ştiu ce va fi mai departe, dar pînă acum am scăpat încă viu numai printr'o minune Dumnezeiască

Sîmbătă 3 Martie 1934

In zilele de 27,28 au mai fost eliberaţi dela Jilava vreo 30 legionari printre care :Fraţilă dela Arad, Cruceanu, Horia Sima.
Am auzit că eri ar fi scăpat Sandu Valeriu.
Eri Vineri 2 Martie a vorbit la Mesaj Iunian, cîn a pus bine problema Gărzii de Fier, arătînd că actul disolvării este o ilegalitate.
A vorbit şi Cuza, dar n'a anunţat nimic. Domnul Colonel mi-a adus o amănunţită dare de seamă dela Parlament. Deasemenea şi impresia lui că situaţia este mult mai schimbată şi că în cteva zile cei dela Jilava vor fi eliberaţi, afara de vreo 30 care vor rămîne.

POSIBILITATI DE COMBINATII POLITICE

Există trei posibilităţi de conlucrare între două sau mai multe organizaţii politice.
1/ Prietenie şi ajutor reciproc, presupune independenţa completă a organizaţiilor respective. Acestă fază nu presupune numai decît o similitudine programatică sau ideologică.
Exemplu: Intr'un moment dat Garda de Fier poate face o alianţă de ajutor reciproc cu Iunian, sau cu Lupu care au o ideologie cu totul contrarie. Ce au atunci comun? pot avea un duşman comun.
2/ Cartel electoral presupune ca în momentul electoral organizaţiile se confundă sub acelaş semn şi aceiaş dominare. Işi pierd independenţa, dispar pentru moment ca fiinţe proprii. In acest caz e necesară o similitudine programatică. După momentul electoral îşi reiau libertatea.
3/ O alianţă mai îndelungată făcută în vederea susţinerei cîtorva puncte programatice comune. Ex. ne unim ca să susţinem împreună problema jidovească, problema statului nou romînesc. Presupune păstrarea independenţei complecte şi intrarea la luptă comună, pe baza acestor puncte. Alte puncte ne pot deosebi.
4/ Al patrulea sistem este Sistemul Mixt . El naşte din combinaţia punctului 2 şi 3.
5/ Fuziunea complectă a acestor organizaţii
Presupune pierderea organizaţiilor respective a fiinţei şi a independenţei lor. Integrarea definitivă a ambelor forţe într'o formă nouă sau într'una din cele două forme precedente.
Fuziunea este o acţiune de interpătrundere . ~~Fuziunea sub aspectul de~~ Nu există fuziune în afară de această idee de interpătrundere. Fuziunea sub aspect de lipire a 2 organizaţii nu este o fuziune. Este mai mult un aspect extern al alianţei.

349
348

Fuziunile sunt foarte periculoase fiindcă nefiind rezultante le unor desvoltări organice, ne vînd mare putere de legătură amuţirii aceluiaş trecut, de cele mai multe ori, în momente critice se desfac în momente componente iniţiale. 127

Pentru ca o fuziune să poată dăinui are nevoe :

1/ Unitate perfectă programatică şi ideologică.
2/ Unitate perfectă în organizare.
3/ Unitate perfectă spirituală.
4/ Unitate de acţiune strategică şi tactica politică.
5/ Unitate de conducere; un şef nu doi. Expl. Balaurul cu un corp şi 12 capete sau cei trei generali în armata italiană.

Cei ce recurg la fuziune de cele mai multe ori pot pleca dela foaia de număr. Vom fi mai mulţi, deci vom fi mai puternici. FALS! Puterea nu stă în principiul numărului, ci în principiul unităţii.

Nu se poate specifica unitatea pentru avantagiile numărului.

Numărul este important dar numai în funcţie de unitate. Ex. Intr'o organizaţie existentă vor intra 20 de inşi. Intrarea lor produce discuţii, care strică unitatea existentă. Ce faci? Să primeşti pentru a fi mai mulţi decît mai puternici (după principiul numărului), sau să nu-i primeşti pentru a respecta principiul unităţii-nu-i primeşti.

UNITATEA PRIMEAZA

Aşa dar firul conducător al omului politic, care tratează fuziunea, trebue să fie: unitatea. Fiinţele politice înăscute din fuziuni insuficient fecundate, nerespectînd legea integrării definitive a întreprinderii, sunt neviabile pentru că le lipseşte principiul unităţii perfecte, de multe ori au aspectul de organizaţie monstru: cu 2 capete cu 2 şefi.

Ele mor; ex.: Partidul Naţionalist democrat, născut la 23 Aprilie 1910, sub şefia d-lor Iorga-Cuza, a murit la 1918 înainte de a ajunge la maturitate, după o viaţă puţin fericită.

Sau : un cap cu două trupuri, un fel de Austro-Ungaria, cu un singur împărat dar cu două corpuri deosebite.

Deaceia nu sunt prea recomandabile fuziunile. Ele satisfac numai pe oamenii simplii sau mulţimile care de cele mai multe ori sunt superficiale.

Fuziunile dau aparenţa puterii dar nu puterea. Cele mai puternice organizaţii sunt cele crescute în mod organic. Dar dacă în linii generale fuziunile nu sunt de recomandat, nu înseamnă că totuş în anumite împrejurări şi cu respectarea cît mai mare a legilor fuziunii ele nu se pot face.

Exemplu: In cazul cînd una din organizaţii este foarte puternică faţă de cealaltă, fuziunea se poate face fără pericol, pentrucă ea n'ar putea prea mult scruncina principiul unităţii.

Pot fi şi anumite cazuri exterioare, împrejurări politice, etc. care să impună fuziunea .

REALIZAREA UNEI FUZIUNI

In realizarea unei fuziuni trebue să se ţină seamă de elementul recunoaşterii reciproce a celor două organizaţii. Ceea ce presupun fuziunile nu se pot face numai în urma cunoaşterii reciproce a şefilor. La o fuziune să ia parte sufletul întreg al ambelor organizaţii. Deaceia ca şi în căsătorie, fuziunea are nevoe de o perioadă premergătoare de cunoaştere şi de pregătire.

Astfel s'ar putea naşte dificultăţi chiar în primul moment.

O organizaţie născută din fuziune, în care ar apărea conflicte interne sau în care ar fi sdruncinat principiul armoniei sufleteşti este mai slabă de cît oricare din organizaţiile existente înainte de a fuziuna.

MOMENTUL TACTIC

Odată fuziunea hotarîtă, ea nu se poate anunţa public oricînd.

Conducătorul celor două organizaţii trebue să găsească momentul cel mai potrivit, momentul tactic politic în care să dea publicităţii fuziunea, în aşa în cît nu numai să se ferească de vre un rău ci să poată smulge maximum de efect posibil.

Din acest punct de vedere, în cazul de faţă, momentul nu este favorabil unei publicaţi a fuziunii Garda-Goga.

Ea ar speria pe toate celelalte organizaţii politice şi le-ar coaliza în contra noastra. Ori în situaţia în care ne aflăm noi astăzi nu ne convine să lucrăm de aşa natură încît să formăm un bloc în contra noastră din toate celelalte forţe politice.

Dimpotrivă noi trebue să lucrăm de aşa natră încît să ajutăm separarea, conflictul dintre aceste forţe in nici de cum constituirea lor în bloc în contra noastră.

Luni 5 Martie 1934

Un scurt istoric al Mişcarii Legionare începînd dela 8 Noembrie 1927 şi pînă astăzi

In ziua de 8 Noembrie, ziua de Sf. Arhanghel Mihail, în ziua serbării patronului nostru la Iaşi, am luat pentru prima oară hotărîrea de a ne mişca în sensul de a ţine întruniri politice. Pînă la această dată nici nu fusese vorba de asemenea lucruri.

Cu Lefter şi cu Potolea care se aflau de faţă la serbare am luat hotărîrea ca prima întrunire legionară să fie făcută la Bereşti în nordul judeţului Covurlui în ziua de 15 Decembrie .

ADUNAREA DELA BEREŞTI

Seara am ajuns la gara Bereşti fiind întîmpinat de Lefter, Potolea, Tanase, Antohie, Stefan Boureanu, Nicu Aslan, vreo cîţiva tineri şi o droaie de copii de prin şcolile primare. Cu aceştia după mine am pornit spre casa legionarului Gh. Potolea, unde am poposit peste noapte. In Bereşti şi împrejur în massa poporului, despre Mişcarea Legionară nu se ştia. Cunoşteau Liga, îl cunoşteau pe tatăl meu dar pe mine nu mă
cunoşteau, decît din nume(numai fusesem nici odată prin Bereşti sau
pare-mi-se în trecere odata); Lefter făcuse nişte manifeste mi
şi le răspîndise pe toată valea Horincii.

350
341

128

In dimineaţa zilei de 15 Decembrie mă pomenescucu maiorul de jandarmi dela Galaţi,cu procurorul,cu şeful de siguranţă,anunţându-mă că guvernul a oprit întrunirea mea.

"Bine domnilor,cum este posibil că în ţa ra aceasta în care "au dreptul de întrunire:turcii,bulgarii,nemţii,grecii,jidanii,nu- "mai eu să nu mă pot bucura de acest drept. Ce! sunt ciumat ? mă- "sura Dvs. e cu totul ilegală şi eu nu mă voi supune ilegalităţii. "Nici măcar teoria dvs.nu este justificată,deoarece nu v'am dat o- caziasă constataţi vreo dezordine în sarcina acestei mişcări,fi- "indc prima întrunire a ei."

După discuţii ne-a dat dreptul să ţinem întrunirea ......dar să nu se întâmple dezordine.

"Cum vă puteţi Dvs.imagina că eu ţinând prima mea întrunire "politică,aş putea să dau naştere la dezordine,închizându-mi prin "aceasta singur drumul,posibilitatea tuturor celorlalte adunări".

In sfârşit întrunirea s'a ţinut în curtea lui Nicu Bălan. Lume vreo 200 de oameni. Ţăranii au fost opriţi,aud eu,de către jandarmi.

Mă aşteptam la vreo 500. Supărat foc aproape desfiinţez întrunirea. A vorbit Potolea 2 minute,Lefter două minute şi eu tot cam vreo două.

"Dacă autorităţile nu mă lasă să ţin o singură adunare la Bereşti,nu plec din această regiune până nu voi ţine adunări în toate satele din plasa Horincea. Să-mi daţi un cal cu şea şi voi pleca în sate".

Atâta a ţinut întrunirea,după care ne-am dus la masă. După masă mi s'a adus un cal din Meria. M'am suit călare şi trecând prin faţa autorităţilor care se uitau curioase la mine,am apucat-o spre Meria. După mine s'au ţinut Potolea,Lefter,Bălan,Preotul......,Antohie,Tănase şi încă vreo câţiva. Ajuns în satul Meria un băiat trage clopotele dela biserică. Se adună tot satul în curtea bisericii. Soarele cădea peste valuri când am vorbit acestei lumi. Plângându-mă de nedreptăţile mele şi ale neamului şi chemând-o să se înalţe la luptă în numele Crucei,în numele Neamului.

După care m'am suit călare şi am plecat imediat. Lumea a rămas foarte nelămurită de această apariţie de fantomă care vorbeşte şi apoi dispare. In orice caz era ceva nou nu numai pentru oameni cărora li se deschidea perspectivele unor evenimente voui şi chiar întrezărirea unei vieţi noui,dar şi pentru mine care pentru prima oară în viaţă m'eram în asemenea situaţie.

Vedeam că bat o cale nouă.

Sub forma nouă simţeam căi sufleteşti noui de pătrundere şi legătură cu sufletul neamului. Simţeam că pătrundeam acolo unde nu puteau să pătrundă alţii. Că voi învinge pentrucă la acele adâncimi nu aveam concurenţi. Oamenii politici se coborau cu mult prea puţin pe aceste căi. Dădeam într'un teren sufletesc în care de multă vreme nu mai pătrunsese nimeni. In aceste adâncuri am înfipt rădăcinile nouei mişcări. De aici îşi va trage puterea ei de viaţă şi de biruinţă. In minutul acela de adâncire simţeam înfrăţirea cu sufletul neamului,aprobarea şi binecuvântarea lui. Probabil din minutele acelea înrâuream cu credinţa aproape neînţeleasă pe care am avut-o,că noi o mână de băieţi tineri,fără nici o avere vom învinge organizaţiile politice mari cu posibilităţi materiale incomparabile. Program? Eu nu am avut program,eu nu m'am prezentat cu teorii şi puncte programatice.

Si oamenii nu m'au întrebat de ele::noi nu suntem legaţi prin program ci prin ceva adânc nelămurit,nedefinit. In satul vecin,la Slivna era seară când am ajuns. Oamenii când au auzit că vin,m'au aşteptat cu lumânările aprinse. Acolo erau legionari vechi

I. Gh. Teodosiu......... Le-am vorbit iarăşi câteva minute,după care am plecat mai departe lăsând pe oameni şi femeisă se întrebe: "oare ce o mai fi şi cu ăsta?" Intrebare din care se vede că ei întrevedeau în nelămurirea sifletelor ceva nou. In satul vecin m'au aşteptat flăcăii şi câţiva gospodari şi ne-am dus la casa lui Moş Culichi bogatu -un bătrân de vreo 80 de ani,considerat ca cel mai înţelept de citre consăteni lui. Erau în satul acela flăcăi desgheţaţi şi au ^ început să cânte : "Scoală,scoală măi române că mult ai dormit",care mi-a plăcut foarte mult introducându-l apoi prin corurile legionare.

"Măi băeţi ascultaţi ce vă spun bătrâneţeţe mele:Acesta este viitorul vostru.Tineţi-vă bine strânşi uniţi şi cu credinţă" -aşa le spunea Moş Bogatu flăcăilor din sat.

Peka 12 noaptea am plecat la un alt gospodar Nicu Bogatu unde îmi era pregătit locul să dorm. In acest mod s'a scurs,prima zi de activitate politică legionară în public. A doua zi 16 Decembrie,am încălecat din nou şi am pornit la drum mai departe,a de astă dată încă cu doi călăreţi care s'au legat de mine şi pe jos mai erau zece. Am intrat în dealul Găneştilor cântând: "Scoală,scăală măi române". Am intrat la Dumitru Cristian,o figură de haiduc care priveşte pe sub sprincene. Era naţionalist de 6 ani. Abonat la mai multe foi cunoştea mişcarea studenţească,problema jidovească,acum era cuzist.

Văzându-ne însă s'a legat şi el de noi. Si-a desfăcut caii dela căruţă şi a mai adunat câţiva călăreţi. Făcând un grup de vreo 15 călăreţi şi astfel cântând intram în sate unde lumea ne aştepta căci vestea mersese ca fulgerul prin toate părţile. Deşi umblam printre oamenii partidelor,lumea ne ieşea cu multă bucurie în cale. Ne întâlneam cu câte un bătrân pe drum:"domnişorule dar pe la noi în sat când vii? că v'a aşteptat eri lumea până'nseară târziu".

X

X X

Joi e zi de târg la Bereşti. Dar dacă Joi am intra în Bereşti să ţinem întrunire cu toată mulţimea de oameni veniţi la târg.?Bun: dar trebue să ţinem în secret această hotărâre a noastră. Joi dimineaţa, 19 Decemvrie începuse să fulguiască. Noi călări,de data asta găţiţi cu pene de curcan la căciulă,mergem pe creasta dreaptă şi regulată a dealului Găneştiului,când trap,când galop,când pas. In mâna dreaptă priviam prin 7 dealuri şi în stânga pe alte 7,toate [illegible] regulate ca [illegible] nişte valuri uriaşe. Cântecele,caii,penele dela căciulă,dealurile şi văile pe care le stăpâneam cu privirea,cauza care ne [illegible] purta pe aceste drumuri,toate acestea ne creiase tuturora -pare şi la cai- o stare sufletească comună neîntâlnită,pe care fiecare din noi o simţeam şi care ne lega împreună mai mult decât o mie de programe politice. Ni se părea că respirăm din aerul vremii lui Stefan cel Mare,că suntem nişte umbre de ostaşi răsărite din bietul pământ al Moldovei.........

La cţiva km. de Bereşti,la marginea unei păduri,ne mai aşteptau încă vreo 16 călăreţi cu Lefter şi Potolea. Impreună apoi am urcat coasta goală de deasupra Bereştilor. In târg era un furnicar de oameni. Am trimis 2 legionari pe Stelescu şi altul,să treacă în galop prin mijlocul târgului şi să strige :"Vine Corneliu Codreanu". După ce i-am văzut intrând în târg ,am pornit-o prin flanc câte unul pe creastă pentru a coborâ în partea dinspre Meria. Ce minunat tablou era această înşirare a călăreţilor pe coama sapră a dealului.

Când am ajuns jos,ne-am încolonat câte patru. Eu eram capul coloanei. Am intrat cu toţii într'o admirabilă ţinută cântând "Scoală,scoală măi române". Am fost primiţi x în urale. A fost un mare entuziasm. Dela casele creştine ieşeau femei şi bărbaţi şi ne turnau căldări cu apă înainte.

351 109

OPERAT LA FIȘE

Am trecut înainte şi ne-am oprit în acelaşi curte a lui Nicu Bălan, unde Duminică nu putusem să ţinem întrunirea. Acum erau peste 2000 de oameni. Am ţinut întrunirea. Am dat tabacherea mea lui Nicu Bogatu ca amintire,lui Chiculiţă din Cavadineşti i-am dat altceva. Pe Potolea şi pe Lefter i-am numit în Consiliu Superior al Legiunii,pe Nicu Bălan în Statul Major al batalionului Covurlui,pe Dumitru Hristache şeful legionarilor de pe valea Horincei,etc.......

După masă am plecat din nou călări într'un sat la 7 km. Seara ne-am întors înapoi şi ne-am despărţit. Eu am plecat a doua zi dimineaţa la Iaşi. In urmă Valea Horincei şi celelate văi răsună de cântece legionare. Un duh nou pluteşte peste întreaga regiune.

Nădejdi noui se aprind în amorţitele suflete moldoveneşti. In sufletul meu rămâne o amintire neştearsă zilele acelea,oamenii şi locurile. Din zilele acelea regiunile Bereştilor devin o capitală legionară. Prima a fost:Focşani,a doua casa noastră din Iaşi,a treia Bereşti, -unde mă veţi vedea revenind de multe ori...........

LUDOŞUL DE MUREŞ.

Negru la faţă de oboseală şi străpuns de ger am sosit Vineri 20 Decembrie la Iaşi,unde mă aşteptau legionarii încă de Luni cu veşti. Ce bucurie au avut când le-am povestit întâmplările mele. Si câţi credeţi că erau la Iaşi de toţi ? studenţi şi cetăţeni la un loc,legionari şi viitori legionari,eram cam 30.35 înconjuraţi de o adversitate fără seamă. Când soseau erau toţi adunaţi într'o cameră a Căminului şi aşteptau să le povestesc fie bucuriile, fie durerile mele care erau şi ale lor deoarece cu toţii formam un singur suflet.

La iaşi mă aştepta o scrisoare dela Amos şi dela Totu,prin care îmi spuneau că au ţinut întruniri mergând pe jos prin toate satele din jurul Ludoşului că acum nu mai pot merge pe jos şi să le trimit de urgenţă "Căprioara".

Duminică 22 Decembrie l-am chemat pe Radu Mironovici şeful Căprioarei săîl sondez dacă s'ar încumeta să plece în vremea acea în Ardeal,peste munţi. Situaţia era grea deoarece un ger cumplit se lăsase peste toată ţara. Automobilele rămase pe drumuri,maşinile de cale ferată le plesnise ţevile de ger,trenurile circulau cu mare greutate. Radu codea. Nicolae specialistul nostru în materii -şeful garajului din R.M.S.opinează că maşina nu poate pleca,căci dacă o apucă gerul în munţi nu o mai putem scoate de ... decât în primăvară. Totuşi hotărăsc şi plec personal cu maşina la Ludoş,deşi eram foarte rait şi obosit.

Luni 23 Decembrie la ora 5 seara,după ce împrumut o căciulă dela General Tarnoschi,o blană dela Butnariu,plecăm cu Dumnezeu spre Ludoş. In număr de patru: Radu,Eremeiu,Gheorghiu şi eu. La 30 de km. ne răzbeşte gerul. Găsim lângă un canton o claie cu pae şi umplem maşina- Pe la 9 şi 1/2 ajungem la Mirceşti-Roman. Tragem la avocatul Cecuta,fost coleg al meu,şeful cuziştilor şi cerem mâncare şi căldură. Ne dă bucuros. La orele 10 şi 1/2 plecăm mai departe. La ora 4 şi jum.suntem în vârful munţilor Carpaţi,dupăce străbătusem Pistra,Răpciuni,B.caz,Cunteşti.

Ingheţaţi oprim la Tulgheş şi batem cerând adapost la poarta învăţătorului Huluban,care avea un student la Iaşi. Ne deschide şi ne primeşte bine. La ora 12 ziua plecăm mai departe. La Târgu Mureş suntem la ora 9 seara,fără benzină şi numai cu 60 lei în toate buzunarele. Pierdusem pe drum o hârtie de 1000 lei,care era toată averea şi rezrva noastră de drum.De câţi bani am mai avut am cumparat benzină şi am pornit mai departe pe un ger aşa de grozav încât dacă am fi rămas am fi murit acolo de ger.

La 11,45 noaptea,am ossit cu ultimul strop de benzină la poarta lui Amos. El şi Totu ne-a primit bine. A doua zi a Crăciunului. Ce drumuri streine şi îndepărtate batem noi.

X
X X

Marţi 6 Martie 1934

Aseară am scris d-lui A. părerile mele rezumate în următoarele puncte:

1.Cred în posibilitatea unei mari desvoltări a mişcării naţionale.

2.Cred posibilă o înţelegere între mine şi d-l A. în vedere canalizării acestei mişcări într'o puternică organizaţie.

3.Principial părerile mele în această privinţă sunt scrise alături.

4.In speţă în momentul de faţă cred posibilă o alianţă. Mai mult decât aceasta presupune cunoaşterea reciprocă a ambelor mişcări,cercetar şi discuţie care se vor face la prima ocazie. Azi a plecat. Marţi suntem sub pavăza Sf. Anton.

LUDOŞUL DE MUREŞ

In ziua întâia de Crăciun am fost la biserică cu Amos,Totu,Radu, Eremeiu Gheorghiu. Acolo ne-am închinat şi noi în ziua Naşterii Mântuitorului pentru biruinţa legionarilor şi pentru cei de acasă. Apoi am eşit pe stradă ca să cunosc mai bine localitatea. Mai fusesem odată cu câteva luni mai înainte când am botezat copilul lui Amos. Ludoşul de Mureş un mic orăşel în judeţul Turda aşezat în câmpie pe malul Mureşului. Este mai mare decât târgul Bereşti,dar se pare că n'ar fi chiar aşa plin de jidani. Sunt destui ca să poată suge vlaga românilor de pe întreaga câmpie,nu însă aşa de mulţi ca la Bereşti.

In Ludoş sunt şi intectuali mai mulţi profesori de gimnaziu,profesori de şcoală de contabilitate,doi protopopi. Si aici sunt bine primit. Dar lumea este ceva mai rece. La o consfătuire de după masă vin ţarani şi câţiva negustori din Ludoş. Calceriu,Nichita,Victor Moga. Aceiaşi iluminare pe feţele lor ca şi la ţăranii din Bereşti.

A doua zi dimineaţa eram călări vreo 12 cu pene la căciulă şi cântând ne îndreptam încrezători spre Cheţa. Pe şosea ne întâlnea nenumărată lume,dar nu ştia nimic şi ne primea cu mare nedumerire. Dar noi mergeam parcă învestiţi cu cea mai puternică autoritate căci ne simţeam mergând în numele neamului românesc,din porunca lui şi pentru dânsul. In urma noastră venea Căprioara cu încă vreo zece români. Conform planului,am trecut prin Cheţa fără să ne oprim,apoi prin Grigoreşti. Ne-am oprit în Gura Arieşului. Aci ţărani şi ţărance s'au adunat în grabă în jurul nostru,privindu-ne cu semne de întrebare. Aceste semne de întrebare s'au şters îndată când au auzit că noi venim tocmai din Moldova ca să chemăm la înviere sufletul necăjit al românilor. Că 1000 de ani de robie,de nedreptate şi de durere ne-au fost de ajuns. România mare s'a făcut cu multă jertfă,dar parcă stăpânirea streină şi vechia nedreptate se prelungeşte încă şi dincoace de înfăptuirea acestei Românii. Zece ani de guvernări româneşti nu au reuşit să ne vindece rănile care ne dor,n'au reparat nedreptăţile [illegible] seculare.

352 ~~343~~

OPERAT LA FISĂ 130

Ele ne-au dat unitatea formală, dar sufletu românesc ni l-au frânt în câtea parţi câte partide sunt. Si pe deasupra acestori frânturi din sufletul neamului se întinde puterea unită a tuturor minoritarilor, dar în special diavoleasca putere iudaică. Că noi românii trebue să credem în învierea neamului nostru a cărei apropiere o simţim.

"Dumnezeu să vă ajute că tare suntem necăjiţi,"-se auzeau glasurile printre femei şi bătrâni,."Dar să nu ne vindţi că mulţi au mai venit, ne-au vorbit frumos şi ne-au făcut să plângem, iar pe urmă ne-au vândut ca pe Cristos"-îmi spunea un moşneag.

Ne-am întors pe acelaşi drum spre Ludoş. La Grigoreşti şi la Cheţa ne-au aşteptat mulţi oameni.

In adâncuri acelaşi suflet de pe Valea Horincei, cu aceleaşi nădejdi cu aceiaşi dorinţă sfântă pentru ceva nou, pe care ei nu-l pot defini dar pe care-l aşteaptă.

Seara am ajuns îngheţaţi la Ludoş, după o zi în care nu mâncasem nimic. A treia zi de Crăciun ne-am sculat, am trecut pe la biserică, am făcut o rugăciunea pentru Stefan cel Mare, căci era ziua numelui său, şi am plecat călări cântând aceleaşi cântece:"Versuri dela Dunărea albastră, şi scoală, scoală mai române", spre alte sate. Svonul străbătuse înaintea noastră şi lumea nea primit în urale cu multă bucurie şi cu o dragoste care cu greu se poate descrie. Profesorul Matei, Giurescu, Puia şi ....?

A patra zi în altă direcţie. In toată regiunea lumea vorbeşte numai de legionari. Evenimentul zilei cel mai nou şi cel mai important. Căprioara a rămas mai departe acolo, să plece şi ea peste câteva zile; iar eu am plecat la Iaşi cu bani dela .... unde mă aşteptau iar legionarii, să le povestesc cele petrecute. De anul nou eram acasă.

A C A S A

Acasă mă aştepta în poartă, cu nesfârşită dragoste, pentru mine, câinele meu Fragu. Iar în casă soţia mea şi întreaga ei familie, cu mare bucurie,. "Acasă la mine"se înţelegea casa socrului meu Constantin Ilinoiu fost şef de gară iar acum controlor C.F.R. Casa aşezată în strada Florilor 20, ~~x~~stradă îngustă, nepavată, dar cu aer curat, deoarece casele nu erau îngrămădite, fiecare având grădină cu pomi şi verdeaţă. Avea avantagii: la 7 minute pe jos dela gară, la 4 minute de Căminul nostru şi deci de centru oraşului. Apoi pe strada noastră rar când trecea pe zi câte o trăsură. Casa era compusă din 4 camere, bucătărie, o cămară, antret şi o mică pivniţă. Din aceste 4 camere eu cu nevasta-mea, locuiam una, cea mai mare, salonul. O cameră de 6/5 m. In celelalte locuiau ei toţi: socrul meau, soacra mea, Olga studentă de 20 ani, Gicu elev în clasa 7-a la liceu, Nelu elev în clasa 4-a şi Nuţu elev în şcolile primare.

Dormeau în îngrămădeală câte 2-3 într'o cameră. In casă nu era lux, nici nu putea să fie la un biet funcţionăraş cu o casă de copii. Dar era curat. Feicare lucru era aşezat la locul lui cu gust, căci soacră-mea este o foarte bună gospodină.

În general era o atmosferă amicală. Camera mea îmi plăcea foarte mult. Când intram în ea pare că intram în rai. Pe pereţi numai amintiri din luptele mele şi ale camarazilor mei. Si câte gânduri încrispate invizibil în pereţii acestei camere în care eu locuesc dela logodna din vara lui 1924. Camera avea un aspect vesel şi binevoitor. Covorul de jos şi toate celelalte erau frumoase nu întunecate şi în notă de bucurie. Adus de mine, în mica noastră gospodărie nu ~~x~~ era decât biroul făcut la închisoare la Focşani. Un dulap pentru cărţi dat de mamaia dela Huşi, câteva covoare şi amintiri de pe pereţi.

Socrul meu era oltean din Gorj, un om de o rară superioritate sufletească. Niciodată enervat. Ori unde aparea el cu un spirit, cu o glumă, aducea veselia. Pe oriunde se ducea era iubit.

Pe mine mă iubea foarte mult şi-mi urmărea toată acţiunea, bucurându-se totdeauna când auzea de vreo izbândă. La masa lui am mâncat tot timpul ani dearândul, până când am plecat ca parlamentar la Bucureşti, fără să fi putut contribui cu vreun ban şi fără ca el să-mi fi cerut. A murit acum un an bolnav de cancer la stomac, cu o mare părere de rău că nu mai poate să trăiască. Eu îi voi păstra toată viaţa o amintire neştearsă şi mă voi ruga lui Dumnezeu pentru sufletul lui.

Si Mişcarea Legionară îi va fix recunoscătoare şi-l va păstra printre marii ei binefăcători, căci donând mie a dat Mişcării.

Joi 8 Martie 1934

Ziarele de eri, mi-au adus o veste bună (în şedinţa de alaltăeri a Parlamentului, toate partidele afară de cuzişti, au protestat în contra ilegalităţii guvernului. Naie Ionescu şi Dragoş Protopopescu, fusseră eliberaţi dela ora 6 seara, cu o zi înainte. După 3 ore au fost ridicaţi de acasă şi rearestaţi. Iunian se afla tocmai la el (N.I.). Iunian la Parlament a fost formidabil. Chestiunea va avea un efect mare în opinia publică.

Cred că prin acest caz care vine după cazul Ciumetti curentul pentru noi şi-a făcut loc, iar guvernul cred că a început să scape frânele în direcţia aceasta.

De acum curentul nu va mai putea fi oprit ci va creşte mereu; iar gu guvernul se va simţi din ce în ce mai desorientat.

Decurge pentru noi obligaţia de a nu uita pe Iunian şi Goga care s'au purtat amândoi admirabil. Cred că s'a purtat prost 8 în tot acest timp George Brătianu, ai cărui oameni au fost maltrataţi, el însuşi fiind bătut, căruia eu i-am voturi în vechiul regat; n'a găsit aproape nimic de spus. Câteva vorbe la mesaj şi o cerere de anchetă parlamentară prezentată de Constantinescu Bordeni.

Aproape nu mă mai miră. Omul care nu se apără pe el când este bătut şi desonorat, cum ar putea să mă apere pe mine ? Si se zice că ar duce nişte tratative cu guvernul.

N O T I T A

1. Astăzi este momentul psihologic şi politic al constituirii unei forţe de guvernământ, având la bază ideia naţională. Dacă aceasta nu reuşeşte în actuala configuraţie internă şi externă, va interveni o perioadă de depresiune, care va pulveriza mişcarea naţională.

II. Ideia de "alianţă", ca un act premergător unei uniri este firească împrejurării normale pentru discuţiile cerute de cunoaşterea reciprocă; astăzi însă aceasta nu este cu putinţă. Amânarea deasemenea este inoportună.

III. O alianţă ar fi posibil de realizat pentrucă:

a. G.d.F. fiind disolvată ar atrage după sine disolvarea grupării sale.

b. politiceşte o "alianţă" nu s'ar judeca într'un mod apreciabil nici de elementele constitutive ale P.A.M. Asaltat azi de diverse injoncţiuni de sus până jos.

IV. Trebuie să urmăm ideia unirii absolute într'o singură tabără. Aştept părerile făgăduite.

353

344

 131

Părerile mele

A. Să stabilim două realităţi dela care trebue să plece această discuţie.

I. Mişcarea legionară există. N'a murit! E drept membrii ei sângerează unii chiar mor, dar tocmai de aceasta nu poate să moară.

Trieşte şi va trăi mai puternic. Cauza care are martiri şi morţi, nu moare nici odată. Formal? e adevărat nu există numele de "Garda de Fier" ca şi cum cineva ar schimba printr'o lege numele râului Dâmboviţa, pentru că ar fi făcut oarecari inundaţii. Dar..... apa râului tot va curge şi lumea cu tot ordinul tot Dâmboviţa îi va zice. Curentul Gărzii de Fier curge şi-ironie- lumea şi cei care au interzis-o tot Garda de Fier îi spun.-

Si apoi chiar admiţând-prin absurd că Garda de Fier merge spre sfârşite, eu sunt în imposibilitatea morală ca printr'o declaraţie, gest, etc. să recunosc ca fapt împlinit marea nedreptate care ni se va face. Si aceasta cu atât mai mult cu cât chestiunea este pendinte în fila instanţelor de judecată şi în faţa judecăţii ţării.

Eu sunt Capitanul de vapor, care trebue să rămâe ultimul dintre oamenii de pe bordul acestei G. de F. facând toate sforţările pentru salvarea ei.

II. Nu există nici un motiv de teamă, de ordin intern sau extern, care să îndreptăţească a crede că mişcarea naţională ar putea fi pulverizată sau micşorată în mersul ei normal. Pe drumul de azi eu am mai mers de trei ori până acum. Il cunosc bine şi ştiu unde duce.

Ecista o stare de luptă şi de sforţări eroice dar nu o stare de disperare.

B. Deci 2 realităţi: o realitate, există Garda de Fier ca mişcare a doua inxistenţa unei stări de primejdie a mişcării naţionale.

Discutarea aşa dar pe baza acestor adevăruri: existenţa mişcari naţionale pe deoparte, şi pe de alta inxistenţa acelei stări de primejdie, care să justifice din partea noastra măsuri imediate, măsuri de urgenţă, care ca toate actele de natura acestora ar avea scăderi inerente şi ar compromite trainicia operei viitoare.

C. <u>ALIANTA VAZUTA DE MINE</u>:

a) Presupumem independenţa ambelor mişcări dar cu coordonarea atacului contra adversarului comun fapt care este de mare importanţă pentru obţinerea succesului adică înfrîngerea lui.

b) Nu există; publicitatea alianţei. Ci numai cunoaşterea ei de către conducători; <u>publicitatea alianţei nu este tactică</u>:

1) pentrucă perspectivele unei mari desvoltări a mişcării unite ar provoca coaliţia celorlalte mişcari sau grupari în faţa primejdiei care s'ar ridica comuna contra lor. Am creia blocuri inerente ale celorlalţi în contra noastră. Momentul actual nu este favorabil pentru asemenea situaţii.

2) situaţia multor mişcari ne spune că adversarul hărţuit şi lovit din două părţi de două armate este mai repede derutat. Un om se apară mai uşor împotriva unui cîne puternic, decît în contra a doi mai puţin puternici. Imparţim atenţia şi grija adversarului în două.

3) momentul publicităţii unei alianţe sau fuziuni este de o importanţă covârşitoare. El trebue ales în aşa fel ca să ne dea <u>maximum de efect</u>. După mine nu este acest moment acum.

Publicitatea ar aduce dificultăţi din partea membrilor grupării D-voastră. (Dacă e numai ideia unei alianţe, dar a unei fuziuni câte dificultăţi nu va cunoaşte ?). In general alianţa ne aduce cunoştiinţa că în luptă nu suntem izolaţi. Cunoaşterea reciprocă şi speranţa că ne vom întâlni într'un punct comun. In acest punct comun ar fi să de

discute fuziunea sau unificarea. Presupune însă cercetarea realităţilor cunoaşterea şi recunoaşterea lor de către noi.

Tot ce se va clădi în afara pământului sănătos al acestei realităţi se va dărâma. Problema fuziunii formează deci un act capital.

X
X X

Peste vreo săptămână soseşte şi maşina dela Turda. Amos, Colceriu, Nichita, Victor Moga, au pus mână dela mână ca şi pentru biletul meu de tren şi le-au dat celor patru legionari ca să aibă de benzină şi ulei pentru drum până la Iaşi. Băeţii au venit bine, fiind primiţi ca deobicei, şi ei ca şi Căprioara cu o dragoste care nu se întâlneşte nicăiri. In sfârşit la Iaşi ne-am pus toate chestiunile la punct, corespondenţa, materialul pentru "Pământul Strămoşesc", situaţia comitetului de loc şi mi-am făcut planul unei noui expediţii. Pela 2o Ianuarie, Căprioara va pleca în judeţul Tecuci cu Totu, Eremeiu Crângaru, care valua comandantul grupului dela intrarea în judeţul Tecuci.

Eu voi pleca din nou la Bereşti şi pe valea Horincei, unde abia m'aşteaptă călăreţii cu penele lor la căciulă, să mergem în continuare în plasa vecină.

A TREIA EXPEDITIE
Cahul-Tecuci.

Am dat din casieria Legiunii 1ooo lei Căprioarei ca să ajungă până acolo iar la faţa locului, ca deobicei, legionarii şi prietenii Legiunii contribue pentru benzină şi uleiul necesar. Cât despre masa băeţilor nici nu mai încape vorbă. Pretutindeni erau primiţi cu mâncare şi băutură din belşug nu numai de către legionari dar şi de către toţi românii care deşi făceau altă politică îi înconjurau cu nespusă simpatie. Erau şi excepţii -rare- care primiau cu critică şi chiar cu agresivitate. Dar legionarii erau construcţii de eroi şi ieşeau totdeauna biruitori. Pela 2o maşina a plecat. Ajunsă în comuna Cohor, în nordul judeţului [illegible] Tecuci acasă la Crângaru, a început să bată nordul şi să coboare apoi către Tecuci. Cum ajungeau într'un sat trăgeau la un legionar. Se înţelege în nu mai puţin de o oră tot satul ştia. "A venit în satul nostru o maşină cu oameni noi cu pene la căciulă încinşi -zic că sunt legionari".

Vineri 9 Martie 1934

La parlament [illegible] s'a pus din nou de către Prof. Petrovici cazul Ciumetti. A răspuns Victor Antonescu şi Victor Iamandi. A luat cuvântul Iunian. Guvernul apare din ce în ce mai încurcat. Prin oraş circulă svonul demisiei în urma conflictului cu armata, pe tema arestării lui Nae Ionescu. Guvernul care dăduse ordin, s'a spălat pe mâini, aruncând în spatele armatei greşala.

X
X X

In seara aceasta a fost la Dalles conferinţa lui Goga -"Renaşterea sufletească a României". Se afirmă tot mai mult curentul de simpatie pentru ideia naţională.

354 ~~3~~

Guvernul a prins şi lovit din mai multe părţi îşi creiază pe zi ce trece o situaţie din ce în ce mai grea.

Cred că va căuta zilele acestea să iasă din încurcătură cu arestaţii eliberîndu-i. Ieşind Crainic şi Nae Ionescu va avea în ei nişte duşmani care ca el vor lovi fără milă.

 152

Sîmbătă 10 Martie 1934

Astăzi de dimineaţă, s'a urcat un cocoş pe coteţ, pe o casă mai mică, magazie, de pe magazie, pe bucătăria vecină şi de acolo pe horn care se află drept în faţa ferestrei mele la o distanţă de 5-6m

Acolo a cîntat de mai multe ori, după care a coborît. Am zis că aceasta este un semn bun şi am rugat pe D-l. Colonel ca nu cumva să taie acest cocoş. Iar dacă într'adevăr ne va aduce o veste bună, să-l ţinem pînă cînd va muri de bătrîneţe.

Am primit astăzi un manifest tîmpit. Nu ştiu de cine a fost făcut. In el se spune: "Guvernul Tîmp", apucaţi de piept, e amestecat numele meu şi al Gărzii. Presupun că este legionar autorul. Desigur a făcut ce a putut. Dar mă mir cum pînă acum n'am putut eu să imprim acestor oameni educaţia legionară necesară pentru a-i face să înţeleagă că asemenea fraze sfîrîitoare şi pline de necuviinţă, nu atît pentru adversari cît pentru lumea căreia te adresezi, nu aduc nici un bine cauzei, dimpotrivă compromit cauza.

X

X X

Apoi începeau să cînte cîntece legionare. Pe atunci se cunoşteau următoarele coruri: "Scoală, scoală mai romîne", Sculaţi romîni", Să sune iarăşi goarna", Venim dela Dunărea alb străb". Fiecare din aceste coruri nu este decît un discurs în versuri şi cîntat. Nici cel mai straşnic discurs al căturui mare orator nu pătrunde mai adînc în sufletul poporului, ca unul din aceste coruri. Cîntecul te predispune mai mult ca ori ce la acea trăire sufletească comună pe care, se va vedea mai tîrziu, se aşează întregul edificiu al G.deF. Dacă cineva dintre legionari mai spune cîteva cuvinte ostăşeşti de îndemn, bine, dacă nu, este suficient şi numai cîntecul.

Indată satul este schimbat şi tinerii deveneau prietenii iubiţi ai satului. Şi tot ce era tînăr dela 14 la 23 ani, era parcă străbătut de un duh eroic, la auzul cîntecelor şi văzul acestor călăreţi cu pene la căciulă, plecaţi să înfrunte primejdii şi să răstoarne o întreagă lume.

Foarte mulţi se prindeau fraţi cu ei, fraţi de luptă şi de cruce şi doreau să-i însoţească cel puţin pînă în satele vecine.

IN BASARABIA

La 25 Ianuarie am plecat şi cu la Bereşti. De acolo la Găneşti la Cristian, unde călăreţii mă aşteptau. Iată din nou plecînd pe crestele dealurilor. Intram cîntînd în Tudor Vladimirescu, în Rogojeni şi Duminică seara suntem în Oancea. Suntem pe dealul dela Roşcani. Picioarele cailor noştri bat pămîntul pe care s'a jucat cu cîteva sute de ani în urmă o mare tragedie.

Uite pe aici pe locurile acestea a fost legat de 2 cămile şi rupt în două de către Turci, Ioan Vodă cel Cumplit Domnul Moldovei spune Dumitru Cristian. Mai tîrziu în vara lui 1933, legionarii sub conducerea lui Lefter, au făcut o slujbă cu 7 preoţi pentru sufletul acestui domn al nostru şi al ostaşilor lui căzuţi acolo, ridicînd o cruce de fier.

Duminica seara suntem în Oancea, sat mare, răzeşesc, pe ma
lul Prutului. Suntem bine primiţi de romîni. Ne-au împărţit pela ca
se. Eu sunt găzduit la învăţătorul Antohi cumnatul inginerului Cli
me, o familie de oameni cu mult suflet romînesc. A doua zi 27 Ia-
nuarie e tîrg la Cahul. N'am intrat pînă acum în Basarabia. Ce ar
fi dacă am face o incursiune şi am intra acum în Cahul. Nu cunosc
Acest oraş dar e la 7 Khm. de Oancea. A doua zi dimineaţa călăreţii
sunt adunaţi în drum. Pe lîngă ei, cei vechi, încă 15 din Oancea, cu toţi
32.

Traian Antohi şeful legionarilor din Oancea mi-a făcut o
cruce de vreo 20 cm. Cu această cruce în mînă-am trecut în fruntea
călăreţilor Prutul pe pămîntul Basarabiei, îndreptîndu-ne cîntînd spre
Cahul. La marginea oraşului 2 studenţi: Roşu şi Mihăilescu, ne-au ieşit
înainte, auzind din svon că sosim. Conduşi de ei trecem pe străzile o-
raşului în cîntece. Lumea se adună la ferestre, pe la porţi începe a
se lua după noi. Ajungem în piaţă, în cîteva minute e adunată în jurul
nostru o mare de capete. Peste 5000 de ţărani basarabeni. Noi cîntăm
"Scoală, scoală mai romîne". Miile de ochi privesc şi recunosc în noi
ţărani ca şi dînşii. Incep să vorbesc într'o tăcere de mormînt, despre
Domnul Moldovei, Ioan Vodă cel Cumplit care a căzut pe aceste dealuri
pentru apărarea creştinătăţii. Dar nu ştiu de unde a apărut lîngă mi-
ne poliţaiul Popov, comisari, sergenţi care mă întrerup şi mă opresc
să vorbesc.

-"Lăsaţi-mă să vorbesc"!.

-"Nu este voe să ţii întruniri în piaţa publică".

In gîndul meu are dreptate. Să mergem atunci la marginea oraşului" stri
gă i cu. Ţăranii: "Să vorbească". Se întîmplă o busculadă, poliţia în-
cepe să împrăştie lumea, eu fac semn călăreţilor şi oamenilor să mear
gă după mine să vorbesc la marginea oraşului. Se ţin după mine vreo
200 de ţărani. Restul sunt opriţi de un cordon de sergenţi şi soldaţi
Facem pe o stradă la stînga apoi pe o alta la stînga. In faţa noastră
se opreşte o trăsură din care sare un colonel. Scoate un revolver şi-l
îndreaptă spre mine.

-"Stai pe loc să nu faci o mişcare că te împuşc".

-"Ce răcneşti aşa la mine D-le Colonel?

-"Cine eşti tu, eşti Avram Iancu?

-"Da, eu sunt Avram Iancu!

La dreapta şi la stînga mea apar soldaţi, cu baionete la armă. Incer-
căm să trecem înainte. Nu putem. Caii nu vor să treacă printre baionete
Incercăm înapoi nu putem.

-"Impuşcaţi-mă pe mine, D-le Colonel că dacă nu am murit pe f
front lasă să mor acum" strigă Chiculiţă din Cavalineşti, un ţăran de
vreo 40 de ani. Colonelul scoate sabia şi începe să tragă în el cu la
tul. Am fi putut reacţiona, căci eram mult mai mulţi. Dar mă gîndesc că
estexxxtex posibil ca noi naţionaliştiiromîni să lovim într'un colonel
romîn? Ce exemplu am da noi poporului din Basarabia? Mai bine să ne ba-
tă el pe noi. Eu aprind o ţigare.

-Uite-l fumează ţigări cu carton şi zice că e ţăran" strigă co-
lonelul. Aproape o jumătate de oră stăm în situaţia asta. Mă dau jos
de pe cal mă sui în trăsura prefectului care venise la faţa locului.
După puţin soseşte şi colonelul.

- "Ai noroc că-l cunosc pe tatăl tău depe front că ţi-aş arăta
eu ţie".

-Aputeţi să-mi arătaţi ce vreţi, eu nu vă pot răspunde nimic din
respect pentru uniforma de colonel romîn. Dar o să vin în Lunea coale
ta din nou". După puţin timp îmi dau drumul şi plec înapoi la oameni.
In jurul prefecturei aşteptau Cristian şi încă vreo doi cu pănele în
buzunar ca să vadă ce e cu mine. Ceilalţi erau cu caii mai încolo.

Incălecăm şi o luăm spre marginea oraşului pe unde veniseram, urmăriţi şi goniţi de poliţişti. Umiliţi grozav şi supăraţi peste măsură. După noi, se mai ţin câţiva ţărani şi ei speriaţi, unul Gâlcă ne conduce până aproape de Oancea,. De astă dată nu mai cântăm, nu mai avem pene. Erum învinşi şi îndureraţi. In Oancea am făcut vreo 2o de afişe de mână scrise cu creion albastru, prin care anunţam că Lunea viitoare ne întoarcem la Cahul. Câţiva legionari pleacă prin satele din Basarabia să le ducă. Iar noi pornim spre Găneşti. Pe drum ne întâlnim cu plotonierul de Jandarmi din Oancea un foarte de treabă care auzise de ce păţisem şi îi părea foarte rău. E seară şi până la Găneşti mai avem încă 2o de km. In ziua aceaia nu mâncasem nimic. E frig şi o noapte întunecoasă cade peste noi de nu mai vedemxxxx caii nici la doi paşi înainte.

Mergem toţi amărâţi aproape numai la un pas. Rar când mai scoate câte unxxcuvânt vreunul din noi. Pela 12 noaptea suntem la Găneşti. Trebue să ne luăm revanşa. Tot elanul călăreţilor este înfrânt şi e compromisă posibilitatea de ofensivă legionară.

<u>Duminică 11 Martie 1934</u>

Am visat astă noapte că eram să cad într'o groapă acoperită cu scânduri.

CUVANTAREA D-LUI CUZA

D-l Cuza a vorbit eri la Cameră în chestiunea protecţiei naţionale. Il atacă pe d-l Goga. Atacă camaradde luptă pentru a complace inamicului comun, care este guvernul. Atacă problema jidănească, dar te pui bine cu xxxxxx expresia puterii jidăneşti din acest moment: Guvernul. In acest moment jidanii triesc prin guvern, îşi fac afacerile prin guvern. Sunt obraznici datorită guvernului. Deaceia presa jidănească "Dimineaţa" şi "Adevărul", etc, în care îi ridică osanale. Nu susţin pe guvern "Viitorul" şi întreaga presă de partid, cum îl susţine "Dimineaţa" şi "Adevărul" oficioasele puterii iudaice din România.

D-l Cuza nu atacă guvernul ci găseşte cuvinte de curtuazie pentru el. Nu vi se pare că este linia "Dimineţii"?

Apoi: atacul guvernului şi al întregei prese jidăneşti este indreptată de câteva luni contra d-lui Goga pentru atitudinea lui românească în chestiunea Gărzii de Fier. Ce face d-l Cuza ? D-l Cuza atacă pe d-l Goga la fel cu guvernul, la fel cu presa jidănească. Iată ca răspuns cuvintele de laudă ale guvernului pentru L.A.N.C. în timp ce pe noi ne omoară.:

D-l V. Iamandi

"Singura acţiune naţionalistă pe care o cunoaştem în ţara aceasta este aceia a d-lui Prof. A.C.Cuza care se desvolta liniştit pe un drum trasat mai dinainte, cu aceleaşi manifestări permanente cu aceleaşi scopuri repetate periodic în toate ocaziunile şi care niciodată xx n'au x constituit o primejduire a ordinei de Stat".

Acest certificat al puterii iudaice pare ce constitue nu numai dovada slăbiciunii acestei mişcări ci şi dovada trădării unei cauze.

Aşa s'a purtat Cuza. La 1926 a susţinut până la revoltă guvernul Averescu-Goga- combătând cu o înverşunare necunoscută pe naţional-ţărănişti. La 1928 susţine pe guvernul naţional ţărănist şi atacă vehement pe N.Iorga trădătorul N.Iorga. La 193o susţine susţine guvernul N.Iorga-Argetoianu- al marelui istoric şi român N.Iorga şi combate pe liberali

aducându-le pe tapet chestiunea 4 Ianuarie şi 5 Iunie,şi făcându-i doviţi pe ei şi pe naţional ţărănişti.

La 1933 susţine pe guvernul naţional ţărănist în chestiunea stării de asediu,a împuşcării muncitorilor,etc.-tot timpul combătând pe liberali. In sfârşist la 1934 susţine pe liberalii lui V. Iamandi (ucigătorii noştri) şi atacă în aplauzele majorităţii pe Goga, în timpul în care acesta oficiază apărarea noastră şi pe naţional-ţărănişti. In contra guvernului nu are nimic de spus.

Cred însă că această atitudine a sa îi va compromite definitiv mişcarea.

Cred aceasta: L.A.N.C. ca mişcare lipsită în ansamblul ei de caracter. Mulţumesc lui Dumnezeu că am scăpat le vreme din rândurile acestei mişcări.

Repet : Mişcarea Legionară nu va putea să facă vreodată cu cuziştii fără a-şi periclita existenţa, şi viitorul ei. Nu poate să existe fuziune între principii contrare. Intre apă şi foc. Ori din punct de vedere moral şcoala şcoala legionară este o şcoală a caracterului. Cuzismul este o şcoală a lipsei de caracter. Cum se vor putea .... vreodată în viaţă asupra modului de a se compoarta faţă de toate problemele, fie chiar şi de o problemă comună jidovească tinerii crescuţi în cele două şcoli deosebite?!

ETICA SI MORALA

Etica-Etca-morav,obiceiu:disciplina care se ocupă cu aspectul uman prin care se reflectează principiile şi idealurile morale în om. Are nevoie de mult caracter psihologic: întrucât este luată în funcţie de trăire,de comportare individuală faţă de regulile moralei - om,psihologie,viaţă.

Morala este expunerea de principii morale. O caracterizează metafizica,care este dincolo de urmare (lumea ideilor) şi intră în domeniul eticei.

Numai întrucât se întrupează în om şi-i determină acţiunile.

DIALECTICA

A.- Dialectica raţională.(personalismul energetic)-procesul de argumentare al unei idei. Exemplu: Oratorii (dialectica oratorică).

B.- Dialectica metafizică (Energetism metafizic)-în lumea ideilor. Presupunem existenţa ideilor: ca o lume a parte,independentă de noi cu un proces de desfăşurare propriu şi cu o putere de influenţă asupra lumii şi desfăşurării ei cu alte cuvinte puterea de întrupare în forma istorică (fixarea în timp şi spaţiu). Reprezentantul acestei concepţii este Regel cu "Weltgeist". De aici ia naştere şcoala istorică. Teologia monostetic.

Teolos-scop; logia-ştiinţă; monos-lege;titini-a pune. Care reduce istoria de legi,adică evenimentele istorice se datoresc influenţei acelui lucru al ideilor (spirit universal), iar nu voinţei arbitrare omeneşticeeace înseamnă că istoria se desfăşură în virtutea unor legi.

Napoleon nu este decât întruparea "Weltgeist-ului". Istoricii din această şcoală nu cercetează locuinţele istorice în sine,ci întrucât ele sunt un reflex al acestor legi,a spiritului universal.

356 ~~344~~

Acestei şcoli i se spune:

Şcoala istorică Ideografică

Ideos= particular,propriu,individual.

Grafi-is= descriere.

Insemnează şcoala care descrie evenimetele,în ascensiunea şi condiţionarea lor-neadmiţând ideea "Weltgeist-ului" şi puterii lui de a se întrupa în forme istorice adică de a determina evenimentele istorice pe lume.Aceasta se mai numeşte şi concepţia pragmatică a istoriei (pragma-tas = fapte , evenimente,lucru), cealaltă fiind concepţia metafizică a istoriei.

OPERAT LA FIŞE

X

X X

134

Continuare (în Basarabia)

A doua zi de dimineaţă sunt la Bereşti.Scriu un ordin către legionarii din Covurlui să se ridice toţi şi Duminică seara să fie în Oancea,căci noi am fost înfrânţi şi onoarea întregei Legiuni este în joc.Scriu apoi la Iaşi,Focşani,la Ludoş şi la Tecuci să vină Căprioara. Deasemenea scriu la Huşi şi fac apel la tatal meu să vină să mă ajute el nefiind înscris la acea dată în Legiune.Apoi Lefter şi Potolea îmi dau bani şi plec la Bucureşti.Mă prezint la Ministerul de Interne Domnului D.N.Ioniţescu pe care nu-l cunoşteam.Mă primeşte bine.

"Domnule Ministru, aveţi a vă plânge în contra mea de ceva?.

Acţiunea mea a dat naştere la vre o dezordine ?. "NU". Ei bine am să mă plâng eu împotriva D-voastră.Iată ce mi s'a întâmplat !.Si i-am povestit. Nu am venit să cer sancţiuni ci am venit să vă spun că Lunea viitoare mă duc din nou. Nu mă duc să ţin întrunire, ci să-mi răfac onoarea". Omul foarte de treabă îmi dă aprobarea şi plec. Sunt din nou la Bereşti şi urmăresc deaproape pregătirile întrunirii.

Zăpada s'a topit şi pe drumurile nepietruite ale Covurluiului este un noroi până la osia carului.Cu toate aceste Sâmbătă la ora 6 Căprioara soseşte după un efort uriaş al legionarilor,care sub conducerea lui Totu şi Eremeiu- deschid drumul camionetei înlăturînd cu lopeţile noroiul de o jumătate metru,dela Tecuci pînă la Bereşti făcuseră o zi şi o noapte.La ora 6 dimineaţa când i-am văzut erau aproape desfiguraţi.

După câteva ore de odihnă plecam cu toţii spre Oancea.In urma noastră vine pe jos Potolea cu vreo 20 de legionari din Bereşti.Duminecă seara în Oancea pare că era un bivuac.Peste 200 legionari streini încinşi ,cu pene la căciulă umblau pe uliţele satului dându-i un aspect de războiu.

Aşteptam hotărîţi şi nerăbdatori trecerea Prutului şi intrarea în Cahul.Dintre cei mai îndepărtaţi veniră: tatal meu, Victor Moga dela Ludoş cu încă un legionar,părintele Isihie,studentul Tîrziu,Banea şi încă câţiva dela Iaşi. Stelescu cu oltenii din Galaţi şi 2 maşini cu focşeneni,Hristache Solomon,Blănaru,Voinea,etc.In după masa zilei fusesem cu maşina în Cahul pentru a mă interesa la prefectură de aranjarea întrunirii.Nu mică mi-a fost mirarea când mi s'a spus că nu putem ţine întrunirea,că guvernul nu aprobă, că este o adevarată nenorocire,că telefoanele anunţă că mii de ţărani din satele vecine se îndreaptă spre Cahul înarmaţi cu topoare etc.

" Domnilor nu se poate".

Intrunirea se va ţine cu orice preţ.Autorităţile cedează şi mergem să fixăm împreună locul de întrunire.Ele,cer să nu fie în oraş ci la marginea oraşului dinspre Oancea. Eu cedez. Alegem locul după care plec la Oancea. Pe la ora 9 seara sunt chemat la telefon dela Bucureşti.

" Preşidenţia Consiliului de Miniştri" îmi spune,dar ştiu eu cine să fi fost ?.

"Domnul Prim Ministru nu permite întrunirea .
Din partea mea acelaşi răspund:"Nu se poate".
La 12 noaptea trimit un planton de 2o ca să ocupe capetele podul
plutitor peste care trebuia să trecem. Dimineaţa trimit înainte un e-
fectiv de iectiv de 3o dintre cei mai isteţi sub conducerea lui Poto-
lea,ca să facă poliţia adunării în Cahul şi a locului de adunare. Trei
agenţi de legătură călări la interval de circa 2 km. La ora 9 dimineaţ
ţa trec Prutul cu aceiaşi cruce în mână,în fruntea a loo de călăreţi,
în urma lor loo de pedestraşi în coloană de marş şi în urma acestora
circa loo de căruţe pline cu 4-5. Avem trei drapele -unul călăreţii,u-
nul pedeştrii şi unul trăsurile. Uniforme era aceiaşi,în plus de data
aceasta fiecare legionar avea pe piept o cruce albă făcută din pânză şi
cusută. Parcă era o armată de cruciaţi. Când ne-am apropiat la 1 km.
dealungul şoselei,ne aşteptau ţăranii basarabeni ca pe nişte mântuitori.
Unii cădeau în genunchi şi se închinau,alţii plângeau. De câtă vreme x
nu aşteptau ei lăsaţi în truda exploatării nemiloase şi la bunul plac
al unor autorităţi fără suflet care se poartă cu ei ca şi cu nişte câi-
ni,uitând sau ignorând că sub sărăca străduinţă şi peticita lor haină
este un suflet. Nu un suflet, o comoară pe care nu o posedă niciunul
dintre popoarele Europei. De câtă vreme nu aşteaptă ei cu îngerească
răbdare pe cineva care să-i mântuiască de nevoi sau măcar să le în,ele
leagă durerile şi sufletul,să-i mângâie şi să-i iubească pentru munca
lor. Iar acum când ne-au văzut venind dinspre Prut cu o cruce în mână,
desigur că nu o întâmplare i-a făcut să se închine şi să plângă. Ei au
crezut din adâncul sufletului lor că vin mântuitorii de atâta vreme aş-
teptaţi.

Când am ajuns la locul de întrunire,peste 2o,ooo de capete desco-
perite cuprinse parcă de un mare fior,ne primeau în urale nesfârşite.
Era xxxxx cea mai mare adunare de oameni,veniţi printr'un mister,fără
pregătiri de săptămâni fără afişe,pe care o văzuse acest oraş dela în-
ceputul fiinţei lui. Le-am vorbit pe rând toţi. Tatăl meu le-a vorbit
timp de 2 ore la urmă. I-am sfătuit în sfârşit să se întoarcă pela ca-
se şi să propovăduiască neîncetat credinţa într'un mare ceas al drep-
tăţii care va veni cu siguranţă.

Ei a u plecat în linişte spre case iar noi ne întorceam cântând
şi plini de speranţe pe aceiaşi şosea pe care cu o săptămână înainte
sorbeam din durerea înfrângerii.

X
X X

La Oancea ne-am despărţit cu părere de rău de aceste viteze şi cre-
dincioase suflete legionare,care au răspuns cu atâta elan la chemarea
Legiunii,repurtând una dintre cele mai frumoase biruinţi ale noastre.
Mi-am luat rămas bun dela cal şi am plecat cu Căprioara. A doua zi
eram la Iaşi s mă odihnesc după zece zile de luptă şi de grea încordare.

Luni 12 Martie 1934

Astă noapte la ora 2 a venit camaradul F. cu veste bună. A reuşit
cu mare succes la Preşedinţia Facultăţii de Teologie. Astă noapte au
fost alegerile. Erau 2 tabere: tabăra armatei teologiei şi tabăra
armatelor antiteologice.
Cei dintâi pătrunşi de duhul mişcării naţionale,de comandamentele
mari ale patriei,de dorinţa de a interveni în favoarea profesorului xx
lor Nichifor Crainic,martirizat la Jilava,a colegilor şi a tuturor ce-
lorlalţi studenţi,studente,profesori,militari,chinuiţi de atâtea luni
în închisoare. Ceilalţi de al doilea sunt amicii chinuitorilor şi călă-
ilor noştrii. O parte înscrişi în "tineretul liberal. Ei s'au rupt

171

din marea armată tinerească a României cedînd promisiunilor guvernului său banilor acestuia. O altă parte sunt agenţi de poliţie, care îşi vînd fraţii fraţii de luptă pentru bani. Împreună fac operă de spioni, cauti să înfrîngă sar cul suflet al luptătorilor în orice ce o zie; dar mai cu deosebire la o alegere studenţească. Deseîn umbl. pe sălile facultăţii, alergă pe la internat pentru a-şi căpăta adepţi, a-şi realiza forţa de luptă. Peste această adunătură istoria neamului pune de astăzi eticheta sa "Armata trădătorilor".

Furdui avea o situaţie bună, dar acum cîteva zile întîlneşte pe sălile facultăţii pe unul din aceşti cumpărători de suflete pentru armata trădării. Era un student din anul 2, cu numele.. ... umblînd cu cererea de înscriere şi îndemnîndu-şi colegii de a se înrola în "tineretul partidului liberal".

Celui ce se înscrie îi surîd avantagii: bani, sau burse, fie sau în străinătate, funcţii la stat, plasare bună după terminarea studiilor şi chiar intervenţii la examene.

Furdui cînd l-a văzut nu şi-a putut stăpîni indignarea şi mînia, l-a apucat de guler şi a început să-l tragă spre Cancelarie. Acesta opunîndu-se, Furdui i-a tras două palme bune.

Vineri 16 Aprilie 1934

De cînd am încetat a mai scrie a trecut mai bine de o lună.
In acest timp ne-am predat Consiliului de Războiu.
A început procesul. A durat 3 săptamîni şi cu ajutorul lui Dumnezeu am scăpat cu bine din cel mai greu impas al vieţii mele şi al Gărzii.

Din adîncul acesta de nenorociri Garda a ieşit împătrit mai puternică.

Toată Garda de fier cade în genunchi şi mulţumeşte lui Dumnezeu şi Sfîntului Arhangel Mihail cel ce stă la picioarele Tronului Său, pentru marea biruinţă repurtată.

Personal mi-a ajutat Sf. Anton de Padova.
Mă voiu ţine de angajamentele luate.

X
X X

Am găsit jurnalul Căpitanului în această nouă groaznică prigoană.

L-am citit după asasinarea Căpitanului.
Cred în răsbunarea Căpitanului!
Cred în biruinţa Legionară!

Trăiască Legiunea!

ss/ Victor Dragomirescu

8 Decembrie 1938

7921

7922